

EL CORREU DEL'OAR

**Una finestra oberta
a la diversitat religiosa**
ENTREVISTES I RECOMANACIONS

OFICINA D'AFERS RELIGIOSOS

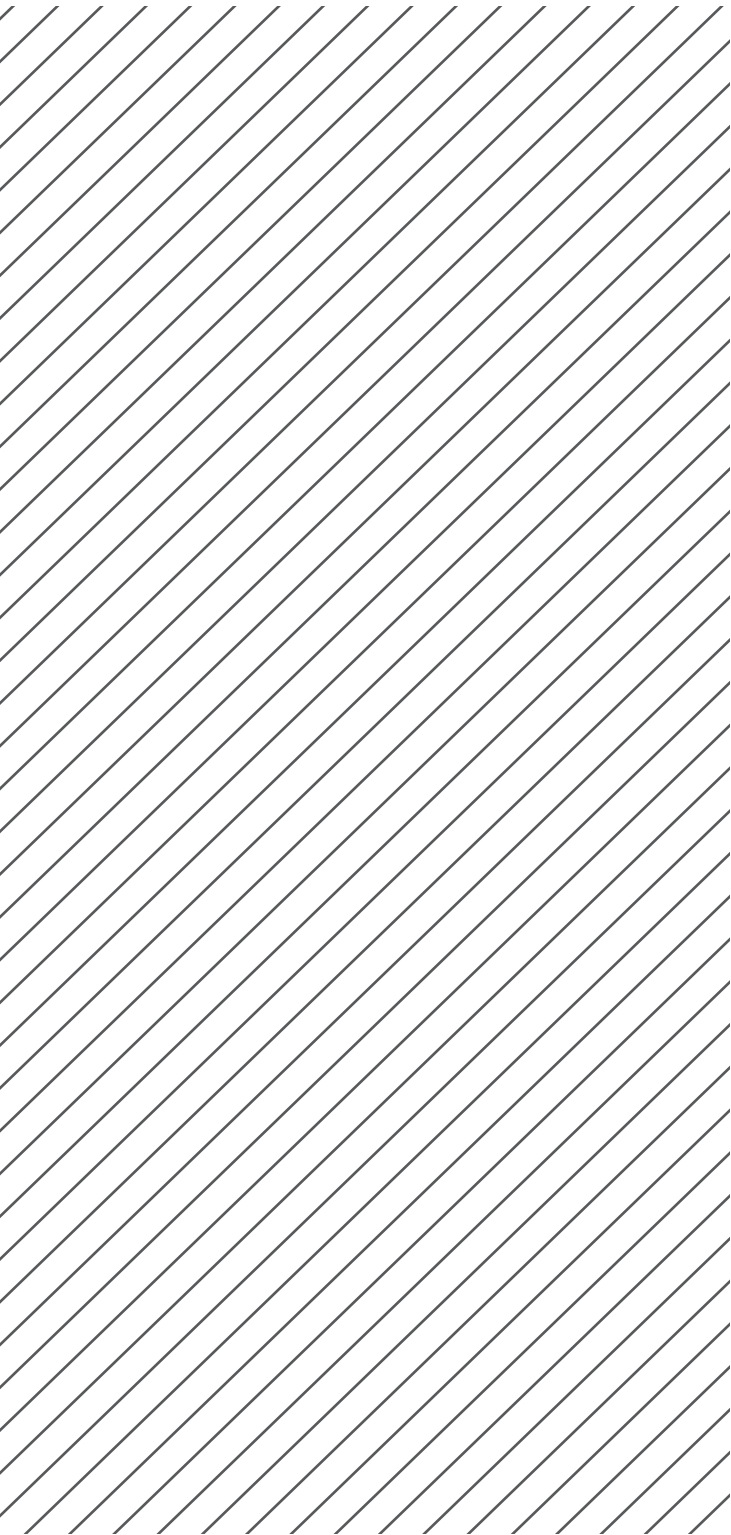
Ajuntament de
Barcelona

Una finestra oberta a la diversitat religiosa

EL CORREU DE L'OAR

ENTREVISTES I RECOMANACIONS

Edita

Regidoria de Dona i Drets Civils
Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports

Coordina

Oficina d'Àfers Religiosos

Disseny

Estudi La Maquineta

Una finestra oberta a la diversitat religiosa
EL CORREU DE L'OAR
Maig de 2012

El Correu de l'OAR, el butlletí electrònic de l'Oficina d'Asser Religiosos de l'Ajuntament de Barcelona, ha arribat a l'edició número 30. I aquesta és una magnífica ocasió per fer un recull de les aportacions de les entitats religioses a la publicació en els darrers anys.

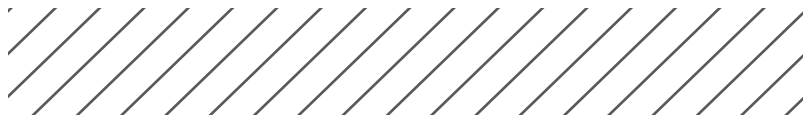
La història del butlletí comença el 2005, quan el que avui és l'OAR s'anomenava encara Centre Interreligiós de Barcelona (CIB). En aquell moment es va iniciar un procés, encara en marxa, d'acostament de l'Ajuntament a les entitats religioses per generar espais de col·laboració, que anessin consolidant el ple exercici del dret a la llibertat religiosa a la nostra ciutat.

Per això calia, abans que res, donar a conèixer l'enorme diversitat de tradicions i pràctiques religioses i espirituals presents a Barcelona, així com entrar en contacte amb les entitats i comunitats per explorar les seves necessitats i la seva possible contribució a la vida cívica, en col·laboració amb altres col·lectius de la ciutat.

El butlletí ha estat aquests darrers anys el mitjà principal per fer difusió de les activitats de les entitats religioses de Barcelona i conèixer a fons les comunitats, a través de les entrevistes a alguns dels seus representants.

Tot plegat no hauria estat possible sense la seva contribució i la disponibilitat. És per això que des d'aquestes línies els expresso el meu sincer agraïment per la seva col·laboració i els encoratjo a seguir implicant-se com fins ara en els reptes que Barcelona té entre mans.

Xavier Trias
Alcalde de Barcelona

Índex

L'OAR	7
Entrevistes	9
Lluís Salas Dojo Zen Barcelona Kannon	10
Yassin Laghmich Associació Social Cultural Independent Forjadors de la Vida	12
Jaume Aregall Parròquia de Sant Josep Obrer	14
Gourmeet Singh Garanthi Gurdwara Guru Darshan Sahib	16
Emilio Egea Centre Bahá'í de Barcelona	18
Sisquet Escudé Església Evangèlica de Filadèlfia - Gràcia	20
Aurel Bunda Parròquia de Sant Jordi - Patriarcat de Romania	22
Jorge Burdman Comunitat Israelita de Barcelona	24
Josep Miquel Garcia Testimonis Cristians de Jehovà	26
Bhakti Das Centre de Ioga Vedanta Sivananda (Divine Life Society)	28
Àngel Herraiz Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies - Centre d'Estaca de Barcelona	30
Recomanacions	33
Narcís de Batlle Església Evangèlica Sant Pau	34
Jai Anguita Comunitat Jueva Bet Shalom	35
Gundicha Das Associació per a la Consciència de Krishna	38
Laura Díaz Associació de Dones Musulmanes a Catalunya	40
Albert Riba Associació d'Ateus de Catalunya	42
Marié Morales Centre Budista Kadampa Mahakaruna	43
Francesc Torradeflot Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós	45
Marta Matarín Associació Espiritual Mundial Brahma Kumaris	47
Sergi Rodríguez Secretariat de Pastoral Gitana de l'Arquebisbat de Barcelona	48
Artur Matheu Associació Taoista de Catalunya	50
Emilio Egea Centre Bahá'í de Barcelona	52
Agraïments	54

Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret comporta la llibertat de canviar de religió o de convicció i la de manifestar-les individualment o en comú, en públic i en privat, mitjançant l'ensenyament, la predicació, el culte i l'acompliment de ritus.

Article 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans

L'OAR

L'OAR és un servei que ofereix la Regidoria de Dona i Drets Civils de l'Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports de l'Ajuntament de Barcelona per garantir la llibertat religiosa i de consciència. Treballa perquè totes les opcions de consciència, religioses o no, siguin reconegudes i respectades, i perquè puguin participar amb normalitat en la vida ciutadana.

L'OAR s'adreça a totes les entitats religioses i de consciència que desenvolupen les seves activitats a Barcelona, als diversos serveis municipals que tenen relació amb aquestes entitats i a totes aquelles persones interessades en la diversitat religiosa i la seva presència pública a la nostra ciutat.

Què fa l'OAR?

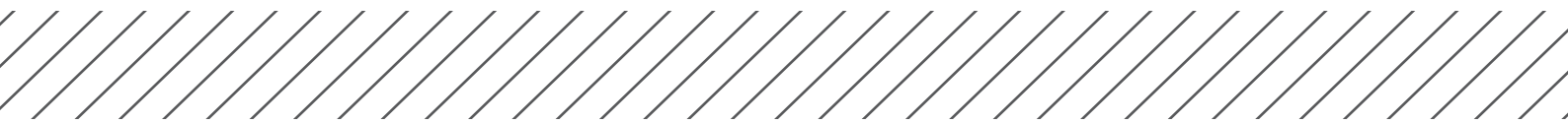
- Facilita la col·laboració entre les entitats religioses i de consciència i l'Ajuntament.
- Promou la convivència entre les entitats religioses i el seu entorn, i treballa per normalitzar la seva presència en l'espai públic.
- Fa difusió de la diversitat religiosa a Barcelona.
- Vetlla per l'exercici de la llibertat religiosa i de consciència.

Com ho fa?

- Acompanya les entitats religioses en tots aquells processos que afecten la seva vida quotidiana (llocs de culte, activitats...).
- Col·labora amb altres serveis municipals en la seva relació amb les comunitats religioses.
- Organitza i dona suport a iniciatives que promouen el coneixement de la diversitat religiosa i del dret a la llibertat religiosa i de consciència.
- Informa sobre la diversitat religiosa a Barcelona a través del *Directori d'entitats religioses i centres de culte* i del butlletí electrònic *El Correu de l'OAR* (www.bcn.cat/dretscivils).

Per què ho fa?

L'Ajuntament de Barcelona està compromès en la defensa dels drets humans i, per això, posa en marxa un model de gestió de la diversitat religiosa centrat, d'una banda, en la defensa del dret fonamental a la llibertat religiosa i de consciència i, de l'altra, en la laïcitat, entesa com el marc en què totes les opcions de consciència, religioses o no, poden conviure en plena igualtat i respecte.

**Una finestra oberta
a la diversitat religiosa**
EL CORREU DE L'OAR

ENTREVISTES

DOJO ZEN BARCELONA KANNON

Lluís Salas
Responsable del centre

El budisme zen es practica a Barcelona des de fa més de trenta anys, arribat del Japó gràcies, entre d'altres, al mestre Taisen Deshimaru. Dóna prioritat absoluta a la pràctica de la meditació per davant dels sistemes de creences o els textos sagrats.

L'objectiu de les persones que practiquen zen és assolir un nivell de concentració que els faci ser plenament conscients de tots els seus actes, fins i tot els més quotidians.

1 Parli'ns de la seva entitat...

Som una comunitat budista zen soto d'aproximadament unes trenta-cinc persones. Ens reunim assíduament al *dojo*,¹ on fem la pràctica de la meditació i estudiem els sutres, que són resums de discursos del Buda i d'altres mestres de l'antiguitat.

Una de les nostres creences principals és l'acceptació de les quatre nobles veritats del Buda Sakya-muni: en la nostra vida existeixen, diu la primera, el sofriment i la insatisfacció. Aquests són causats, diu la segona veritat, per la confusió, la visió errònia de la realitat i l'aferrament. La tercera ens diu que la cessació del sofriment és possible, la pau i la buidor poden substituir l'odi i l'aferrament al jo. La darrera ens informa que hi ha un camí per arribar-hi i que comporta vuit aspectes, que, alhora, poden ser agrupats en tres grups: la saviesa, l'ètica i la meditació. El camí de les quatre veritats ens porta a l'estat d'il·luminació o despertar, on haurà desaparegut el sofriment. Aquestes són les creences que gairebé tots els practicants del budisme tenen, tot i que no són obligatòries. També m'agradaria dir que no creiem en déu com un ésser superior que intervé en les nostres vides. Per nosaltres, déu és amor, és l'experiència no dual de l'harmonia amb el món.

2 De la seva religió, vostè què en destacaria?

La nostra aproximació al budisme és eminentment pràctica, i una de les singularitats és que no donem tanta importància al sistema de creences ni als

codis morals com altres tradicions religioses. Per nosaltres, la pràctica del budisme zen ens ha de portar al desferrament de les emocions, del desig personal, gelós i egoista, i a pensar i actuar deslli-gats de motius ulteriors.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

Quotidianament practiquem la meditació, al matí i a la tarda, seiem durant una hora i quart i després cantem els sutres. Una vegada al mes organitzem un recés intensiu de meditació i estudi dels nostres sutres de referència. També organitzem recessos intensius de cap de setmana i camps d'estiu de nou dies. L'activitat més important del nostre calendari és la celebració de la il·luminació del Buda, el dia 8 de desembre, i per celebrar-ho organitzem un recés d'una setmana.

4 La seva és una comunitat amb història...

La nostra comunitat està instal·lada des de fa un any a la ciutat de Barcelona, però el budisme zen hi és present des de fa dècades. No tinc dades concretes però estic segur que ja es practicava el zen abans que el mestre Taisen Deshimaru vingués a Barcelona, l'any 1981. Aquest va ser un dels monjos zen japonesos que va ajudar a la difusió del zen soto a Europa al segle xx i va ser mestre del meu mestre.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

Jo vaig participar en diversos grups de diàleg de l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós, on vaig tenir l'ocasió de dialogar amb bahá'ís, budistes tibetans, jueus, ateu, catòlics, protestants, musulmans i mormons, i aquesta experiència em va facilitar comprendre l'amplitud de la religió, coneixent com cadascú viu la seva. Aquesta és la meua experiència personal. Quant a la diversitat religiosa de la ciutat, crec que estem anant cap a un camí de normalitat, on finalment podrem conviure pacíficament i amb respecte els uns amb els altres, però suposo que encara deuen quedar algunes coses

per fer abans d'aconseguir aquesta fita. Una de les qüestions pendents, per exemple, com he pogut llegir a la premsa, és la pressió veïnal que es produeix quan un grup de musulmans vol obrir un oratori. Crec que els llocs de culte s'haurien de poder obrir sense problemes, i ningú no hauria d'amagar la seva creença ni la seva religió.

6 Fan vida al barri?

No tenim contacte amb cap associació ni entitat del barri, però ens agradaria molt que comptessin amb nosaltres per a l'organització d'alguns actes que hi tinguin lloc. Potser nosaltres podríem oferir uns tallers de meditació en la setmana cultural. Crec que hem de fer barri entre tots i totes els que hi vivim!

1. En el budisme zen, sala o recinte on es fa meditació i altres pràctiques relacionades, com ara algunes arts marçials.

ASSOCIACIÓ SOCIAL CULTURAL INDEPENDENT FORJADORES DE LA VIDA

Yassin Laghmich
President

L'islam és al mateix temps una religió, una civilització (en el sentit que, juntament amb la religió, engloba la resta d'àmbits de la vida social, econòmica i política) i una comunitat. Més enllà de les pregàries diàries i la celebració del mes de ramadà o la festa del sacrifici, les entitats islàmiques de Barcelona també s'impliquen en tasques socials i educatives.

1 Parli'ns de la seva entitat...

La majoria dels membres de la nostra entitat, *Forjadores de la Vida*, són musulmans, de corrent sunnita. En aquest sentit la nostra creença fonamental, com a musulmans, és creure en Déu, i com a membres de l'entitat, creiem en el desenvolupament de la societat a la qual pertanyem, treballem perquè els éssers humans siguin el més actius possible per aconseguir la millora de les condicions en què viuen i, com a tercer punt clau, creiem en la convivència activa amb tothom sense excepció, i no simplement la coexistència.

Ens considerem una entitat musulmana de Barcelona, oberta a tothom –de fet, hem tingut alguns membres d'altres religions o que no pertanyien a cap religió–. En definitiva, la porta és oberta a qualsevol persona que vulgui formar-ne part. El fet de ser musulmà és la nostra gran referència, això vol dir respectar les normes de la nostra religió, col·laborar i ajudar en tot allò que beneficiï la societat.

La nostra entitat té quinze socis i cent cinquanta beneficiaris. Les nostres reunions i activitats són mensuals, les fem al nostre local del carrer Andrade i hi solen participar entre quinze i vint persones. També fem una activitat lúdica i informativa cada trimestre, al centre cívic, en la qual poden arribar a participar cent cinquanta persones.

2 De la seva religió, vostè què en destacaria?

La singularitat de l'islam, que inspira la filosofia i els principis de la nostra entitat, és dirigir-se a tothom,

en el sentit que l'islam és la revelació d'una religió a la qual té accés tothom qui vulgui, no exclou ningú per cap motiu. És per això que nosaltres intentem relacionar-nos amb tots els éssers humans respectant les opcions que hagin triat, tal com els nostres principis ens manen.

D'entrada no podem distingir qui és musulmà de qui no ho és, a simple vista no és possible. Tampoc no es pot saber només parlant amb algú. Només si la persona declara explícitament les seves creences la podem considerar musulmana o de la religió que sigui.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

Les nostres activitats tenen l'eix educatiu com a fil conductor principal. Per exemple, classes de català, castellà i àrab; xerrades, especialment amb joves, sobre el comportament en el seu entorn; sessions formatives i informatives; celebració de festes, sobretot les dues festes musulmanes més grans. També fem una jornada anual de donació de sang en col·laboració amb l'Hospital de la Vall d'Hebron.

4 La seva és una entitat amb història...

La nostra història va començar amb l'interès d'un grupet de tres o quatre persones en els programes que el doctor i predicador Amr Khaled feia en algunes cadenes de televisió àrabs, ja que sempre parlava de ser positiu en la teva comunitat. Aquí va començar una idea de fer un servei voluntari al barri, per exemple recollint la brossa del carrer. Més tard, aquest grup va fer una caminada de quaranta-dos quilòmetres al voltant de Barcelona durant la qual van reflexionar sobre què podien fer en el futur. D'aquí va sorgir la proposta de crear l'associació, que es va formalitzar el 2004, perquè una de les coses que hem descobert és que per poder fer quelcom en benefici de la societat cal estar organitzat en alguna entitat.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

Efectivament, hi ha una infinitat d'activitats organitzades per un nombre considerable d'entitats. A més de les que organitzen coses de manera interna, se celebren festes de diverses comunitats, entre elles la musulmana. Aquesta realitat a vegades té possibilitat d'avançar, altres vegades no. Ens fa falta fer un esforç tots plegats per donar-li el valor que mereix, a aquesta diversitat. Com exemple, s'hauria de donar més espai i més presència a les religions en els mitjans de comunicació audiovisual. Dins d'aquest panorama positiu, la nostra entitat intenta mostrar-se com qualsevol altra, des de l'interès per ser ciutadans actius, que estimen la ciutat on viuen i que volen que hi hagi la millor convivència possible.

6 Fan vida de barri?

Els membres de la nostra entitat són de diferents barris de Barcelona, tot i que la majoria són del barri de Sant Martí - la Verneda. El que oferim des dels inicis de la nostra vida associativa és la disponibilitat per col·laborar en tot el que ens convenci de la seva utilitat. De fet ja hem participat en l'organització de la Jornada sobre Drets Humans, i cada any participem en la festa de primavera i la festa major del barri.

Senzillament demanem a la gent del barri que no jutgin a simple vista, que tots som una mica diferents, sí, però que sempre hi ha espais comuns que podem compartir. Que acceptin les nostres invitacions a participar i assistir a les nostres activitats. Finalment, a l'Administració li demanem que confiï en nosaltres i que ens ajudi.

PARRÒQUIA DE SANT JOSEP OBRER

Jaume Aregall
Rector

Totes les tradicions religioses tenen el treball a favor de les persones més desfavorides i la lluita contra les injustícies com un element central, indestruïble del seu missatge espiritual. En aquesta línia, les parròquies han estat espais molt importants, sobretot en determinats barris de Barcelona, per a la formació, la solidaritat i, fins i tot, el compromís polític.

1 Parli'ns de la seva comunitat...

La parròquia de Sant Josep Obrer és una comunitat de barri, situada a la Trinitat Nova. Parlar de la parròquia és parlar del barri, i parlar del barri és parlar de la parròquia. Gent senzilla, treballadora... La parròquia ha anat marcant els temps del barri (festivitats religioses, batejos, casaments, funerals...) i el barri ha marcat el temps de la parròquia (lluita obrera, democràcia, pobresa, immigració...). L'any passat, vam celebrar el cinquantenari de la parròquia, present al barri des de 1959, i vam publicar el llibre *Un sant obrer per a una parròquia obrera: Sant Josep Obrer 1959-2009*.

2 De la seva religió, vostè què en destacaria?

Cada religió té les seves aportacions, i totes elles condueixen a l'espiritualitat. Moltes persones afirmen, de manera bastant gratuïta, que tot això no és rellevant i que és prescindible, però això no és tan senzill: les persones no som només realitats materials, hi ha una vessant espiritual molt forta al darrere. Així, igual que hi ha una manera de ser humà des del budisme, per exemple, també hi ha una manera de ser humà des del cristianisme. Si prescindim d'aquesta esfera espiritual, la sensació que tinc és que ens empobrim. És com si volguéssim prescindir d'algun dels dits de la mà: sí, la podríem seguir utilitzant, però quin sentit tindria?

Davant d'això m'agrada pensar que, en el nostre cas, allò que fa el cristianisme és humanitzar el barri.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

Primer de tot, fem les activitats pròpiament religioses: les misses, les celebracions de durant l'any, les festivitats especials de la gent del barri... També fem catequesi d'infants, de joves que volen confirmar-se i d'adults.

A més d'això, ja fa temps que organitzem un banc d'aliments. Darrerament estem gestionant un nombre molt alt de sol·licituds, ja que aquí al barri la crisi s'ha notat amb força. Recollim els aliments entre la gent de la parròquia, però també ens arriben aliments d'altres entitats del barri, com les escoles.

Ara bé, malgrat que dediquem esforços a la tasca social, també entenem que hi ha moltes coses que val més la pena que es facin des d'altres entitats. De moltes coses que es podrien fer aquí diem: fem-les a l'associació de veïns, perquè és on toca. La parròquia no és la que ho ha de fer tot, sinó que més aviat és la que ha d'ajudar que la gent faci coses.

4 La seva és una comunitat amb història...

I tant! La comunitat neix a finals dels cinquanta, quan les autoritats van prendre la decisió d'anar eliminant els barris de barraques. Van començar a construir barriades a l'entorn de Barcelona, i aquesta en va ser una. A més d'aquests nous habitatges, aquí també hi havia uns altres edificis, anomenats "pisos pantalla", de més bona construcció, on vivien funcionaris, policies, guàrdies civils... Gent que, com a mínim, tenia feina. I entre tots vam fer el barri.

El primer local de la parròquia van ser uns baixos, on no hi cabien més de set o vuit persones. Els diumenges, les misses es deien a l'entrada del local, traslladant l'altar a la vorera i ocupant tot el carrer. Després vam començar a fer-les directament en un terreny que no estava urbanitzat, fins que es van poder construir uns barracons. En aquest terreny encara hi ha una creu de ferro que ho recorda i que per als veïns és ja un símbol del barri. Finalment, l'any 1982 es va consagrar l'actual edifici, al costat mateix dels barracons que tant servei havien donat a la comunitat.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

Aquí, a la Trinitat Nova, la major part de l'actual immigració prové de Llatinoamèrica, tot i que també hi ha un cert nombre de persones que provenen de països de tradició islàmica i alguns que vénen de l'Europa de l'Est. Fins ara, el barri estava molt envellit, i els immigrants estan omplint els pisos que de mica en mica van quedant buits. És curiós: fa uns anys ens volien tancar les escoles per manca d'alumnes, i ara, en canvi, no paren de créixer.

És evident que aquesta immigració ens ha portat més diversitat religiosa. Els llatinoamericans, al marge de si van a missa o no, són molt religiosos. I també hi ha un bon nombre de musulmans.

Al barri també hi ha una església evangèlica, al carrer d'Aiguablava. En general, però, tinc la sensació que estem en una època en què tot el que té a veure amb la religió està una mica de baixa.

6 Fan vida de barri?

Ja veieu que sí. La gent del barri se sent la parròquia molt seva, encara que no siguin de missa. Sempre s'hi han sentit acollits: en temps de la dictadura, per exemple, moltes reunions clandestines, sobretot de temes sindicals, es feien a la parròquia. I molts dels que s'hi reunien eren gent cristiana, de la parròquia. A més d'això, aquí sempre hem posat molt d'èmfasi per promoure l'ajuda mútua i així anar fent barri. La relació entre la parròquia i les entitats, com he dit, és molt estreta. Una mostra n'és el fet que el president de l'associació de veïns, un sindicalista amb molt reconeixement, sobretot en l'època en què la lluita sindical era molt forta, i que ha lluitat molt pel barri i pels treballadors, és membre actiu de la parròquia. I la meitat de la gent d'allà són de la comunitat.

GURDWARA GURU DARSHAN SAHIB

Gourmeet Singh Garanthi
Guia espiritual de la comunitat

La religió sikh té el seu origen a la regió índia del Panjab, on, en el segle xv, el guru Nanak va fundar un corrent religiós que inclou elements de l'hinduisme i l'islam. La seva presència a Barcelona és molt més recent, però la comunitat és força visible gràcies a les processons que cada any organitza en ocasió de les dues principals festes del calendari sikh: el naixement del guru Nanak i Baisakhi. Un dels trets fonamentals de la seva pràctica és l'hospitalitat.

1 Parli'ns de la seva comunitat...

La nostra tradició va ser iniciada a l'Índia pel primer guru, fundador de la religió sikh, el guru Nanak, a partir de la igualtat, tant de gènere com de classe social, de casta i, fins i tot, entre religions, perquè creiem que tots els camins cap a Déu són respectables. Fins i tot va respectar la vida dels diables, perquè el nostre fundador no va parlar mai de matar-los, sinó d'eliminar la seva maldat. Quant a creences bàsiques, en la nostra religió tenim deu conceptes bàsics:

1. Perdonar ha de ser sempre la nostra actitud davant dels mals que ens puguin fer.
2. Mai no hem de tenir ràbia, i no podem perdre el control davant de les situacions d'injustícia.
3. Hem de ser amables i tolerants.

4. En dirigir-nos a la gent, hem de ser amables, mesurar les nostres paraules i comportar-nos sempre amb humanitat.
5. Hem d'anar sempre amb la veritat per davant, sense témer represàlies, ni fer por a la gent.
6. Hem de fer pregàries en nom de Déu, sempre que puguem.
7. Hem de ser generosos i donar als altres sense esperar ni pensar a rebre.
8. Hem de ser humils.
9. Hem de ser purs, tant en sentit físic com espiritual.
10. Hem de guanyar els nostres ingressos honestament i, si ens fa falta alguna cosa, no fer servir vies il·legals.

Dins de la religió sikh tenim el nostre llibre sagrat, que es diu *Shri Guru Granth Sahib*. També els *Parj Payarey* (persones molt religioses, que coneixen molt bé els ensenyaments dels gurus i viuen d'acord amb ells) són molt importants per nosaltres, i es poden considerar un guru. Un altre element important són els *Sheshsters*, que són elements per poder-nos defensar. L'*Amrit*, que és el nostre bateig. I, finalment, tenim la *Khande*, la bandera de color taronja. Però el més destacable per als sikhs són les cinc K: *Kesh* (dur els cabells i la barba sense tallar i coberts amb un turbant), *Kangaa* (una pinta de fusta), *Kirpan* (una daga, símbol de defensa dels humils), *Karaa* (un braçalet d'acer, senyal de formar part d'una mateixa unitat), i *Kasheiraa* (roba interior especial –pantalons curts–, símbol de la fidelitat).

Normalment ens reunim al *Gurdwara*¹ cada disabte i diumenge, en ocasions arribem a ser fins a cinc-cents persones, tot i que la comunitat sikh de Barcelona la formen unes dues mil persones aproximadament.

2 De la seva religió, vostè què en destacaria?

Als sikhs, amb la humilitat que ens exigim i la nostra manera de vestir, especialment el turbant i la barba, no ens haurien de confondre amb cap altra tradició religiosa. Tanmateix, és difícil saber si una persona que no porta els elements característics dels sikhs pertany a la comunitat. Amb tot, creiem que una gran majoria dels sikhs porten *Karaa* i això ens pot ajudar a identificar-los.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

La nostra activitat més habitual és fer arribar el missatge del guru Granth Sahib a la gent de la comunitat a través de les explicacions del Baba,² amb indicacions de com s'haurien de llegir i interpretar els textos. També fem classes de llengua panjabi i de castellà. I l'activitat més important són les pregàries, especialment el diumenge, que ens serveixen d'orientació cap al bon camí.

4 La seva és una comunitat amb història...

La nostra comunitat es va formar fa més de vint anys, a finals dels vuitanta. En un primer moment eren un grup molt reduït, que es reunia en un pis privat a prop de la Rambla. Uns anys després es van traslladar a un local del carrer del Marquès de Barberà i, finalment, el 2005, ens vam ubicar aquí, en aquest local del carrer Hospital, 97. La veritat és que ens ha costat molt esforç situar-nos i arribar aquí, són molts diners, molta energia i molt patiment, perquè l'acceptació social i cultural per part d'algunes persones ha estat difícil, malgrat que la nostra comunitat és molt oberta. En aquest procés hem d'assenyalar que el Fòrum del 2004, i especialment el Parlament de les Religions del Món, ens va ajudar molt a donar-nos a conèixer a Barcelona i a Catalunya, a través del guru Kalangar, és a dir, l'espai d'hospitalitat amb els participants del Parlament on vàrem compartir amb ells gratuïtament un àpat cada dia.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

La realitat de Barcelona és molt diversa, hi ha diverses comunitats que enriqueixen la vida de la ciutat.

Valorem molt positivament que l'Ajuntament promogui el Pla Barcelona Interculturalitat però creiem que falta molta feina per fer i molt camí per recórrer fins que les comunitats religioses puguin gaudir plenament dels seus drets, i que puguin ser visibles socialment amb normalitat.

La comunitat sikh representa una minoria dins de les minories i generalment passa desapercibuda, tot i que a causa dels turbants i les barbes la gent ens confon amb musulmans i, concretament, amb afganesos, degut al context internacional marcat pel terrorisme.

6 Fan vida de barri?

La majoria de la gent de la nostra comunitat és de Barcelona, alguns són del barri, altres no, i vénen perquè el *Gurdwara* és molt cèntric, i fins i tot hi ha persones que vénen esporàdicament de fora de Barcelona.

La nostra presència aporta una nova cultura a la societat, no cal que la gent vagi a l'Índia, pot conèixer moltes coses a través de la comunitat sikh. Nosaltres ens obrim al barri en tot el que podem. Ens adaptem a la nova realitat, incorporant elements de la cultura catalana, però mantenint sempre la nostra creença. Això ho fem en un ambient de tranquil·litat, no tenim problemes amb veïns, ni als comerços.

El que demanàrem a la societat és que ens estenguin les seves mans per acollir-nos, sobretot en els espais públics, i, així, poder desenvolupar-nos i fer activitats que ens facilitin el contacte amb la gent. És molt important per nosaltres fer activitats a la via pública, forma part de la nostra tradició. Creiem que, d'aquesta manera, farem visible el que és invisible però que existeix. Per exemple, necessitem més accés a l'espai públic per fer processons.

1. *Temple sikh. A més de l'espai de culte on es guarda el llibre sagrat hi sol haver un espai per servir àpats (langar), ja que l'hospitalitat i l'acolliment són molt importants en la tradició sikh.*

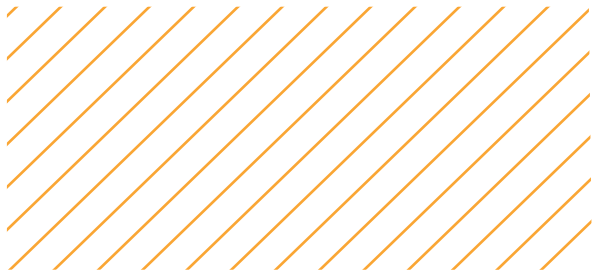
2. *Títol de respecte que, en aquest cas, es refereix al sacerdot.*

CENTRE BAHÁ'Í DE BARCELONA

Emilio Egea
Coordinador

La fe bahá'í neix a Pèrsia, al segle XIX i des d'allà s'estén per tot el món. A diferència d'altres moviments religiosos nascuts a la mateixa època, els bahá'í afirmen la unitat bàsica de totes les religions i reconeixen com a profetes els fundadors i mestres espirituals d'altres tradicions religioses. També formen part del seu cos doctrinal principis com la igualtat entre homes i dones, l'afirmació de la unitat de tota la raça humana o la pau universal com a meta de tota la humanitat.

1 Parli'ns de la seva comunitat...

La fe bahá'í és una revelació religiosa fundada per Bahá'u'lláh al segle XIX. Creiem en un sol Déu, que és incognoscible i que, en una aliança amb l'home, s'ha compromès a enviar-li regularment éssers especials als quals anomenem "manifestacions de Déu". Aquestes manifestacions de Déu han aparegut amb diferents noms i en diferents èpoques al llarg de la història (Abraham, Krishna, Buda, Jesús, Muhàmmad...) segons la situació i necessitats de cada moment, però són una mateixa. Són com mi-

ralls purs que reflecteixen i transmeten la naturalesa divina i guien l'ésser humà perquè pugui desenvolupar el propòsit de la seva vida. Són, en el sentit més ample de la paraula, educadors de la humanitat. Per a nosaltres, la veritable naturalesa humana és espiritual, la material és transitòria. La vida és com una matriu i el seu propòsit és desenvolupar el nostre esperit per poder apropar-nos a Déu.

Els bahá'ís creiem que la darrera manifestació de Déu ha estat Bahá'u'lláh. Aquest és especialment important perquè arriba en el moment en què la humanitat comença a entrar en la seva etapa adulta. Bahá'u'lláh ens orienta cap a un nou ordre mundial de pau universal, algunes de les característiques del qual són un idioma internacional auxiliar al matern, una moneda única, un tribunal institucional mundial de justícia, l'abolició dels extrems de pobresa i riquesa, l'educació universal o la igualtat entre homes i dones. Però aquest nou ordre mundial no pot ser imposat, perquè la veritat ha de ser investigada i descoberta per cada persona. De la mateixa manera, la nostra organització social no és jeràrquica i està basada en la consulta. Triem els representants sense propagandes i guiant-nos per la percepció i la pregària, tant a escala local, com nacional i internacional.

2 De la seva religió, vostè què en destacaria?

Un element molt important per a la fe bahá'í és el concepte d'Unitat. Nosaltres creiem en l'existència d'un sol Déu, d'una sola religió (el que s'entén per

diferents religions, per nosaltres no són més que etapes concretes d'un mateix procés) i d'una sola humanitat. Aquesta Unitat, però, no representa uniformitat, sinó respecte per la diversitat. Quelcom que jo destacaria com a significatiu dels nostres membres és la tolerància, en el sentit d'estima per la diversitat. Les nostres comunitats sempre són molt diverses i estan formades per gent de diferents procedències i cultures. En aquest sentit, la fe bahá'í és la segona religió més estesa geogràficament en el món.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

Oferim educació espiritual als infants (no només els de la comunitat, sinó obert a tothom), basada en el reconeixement de la dignitat de l'ésser humà, perquè descobreixin els seus talents i el posin al servei dels altres. També tenim un programa per a pre-joves, amb els quals treballem les característiques positives típiques d'aquesta etapa, com el despertar de la curiositat o el sentit de la justícia, els ensenyem a fer judicis crítics, etc. I els cercles d'estudis per a adults, on realitzem aprenentatge cooperatiu, estudis de textos i interrogació personal, sempre orientat al servei.

També celebrem una reunió comunitària al principi de cada mes del calendari bahá'í (dinou mesos de dinou dies), és la Festa de Dinou Dies. Consta de tres parts: una de devocional, amb lectures i pregàries; una de consultiva, on parlem de les activitats que estem duent a terme a la comunitat, fem noves propostes, intercanviem experiències, etc.; i una de social, centrada en la convivència dels membres, les converses i el coneixement mutu.

4 La seva és una comunitat amb història...

La fe bahá'í neix a l'Iran al segle XIX, o sigui que és una religió molt recent. A Barcelona, la comunitat es crea l'any 1950, després que al 1948 Virginia Orbison arribés a Espanya des dels Estats Units i comencés a donar a conèixer la nostra religió. A partir d'aleshores, a Barcelona hem tingut diferents ubicacions, i s'han creat centres a diverses ciutats catalanes. Tot i així, la nostra comunitat no té la vida

centrada en un lloc, com ara un centre de culte, treballem més en l'entorn de cada persona. Moltes de les reunions i celebracions comunitàries les fem en cases particulars dels membres o coneguts.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

Els bahá'ís respectem profundament les idees religioses dels altres perquè són el patrimoni religiós de la humanitat. Les nostres societats han crescut i s'han desenvolupat a partir i gràcies a aquestes religions. En el cas de Barcelona, personalment crec que és una ciutat molt diversa, i en els últims anys aquest fenomen s'ha fet més visible degut a la immigració, però aquesta diversitat està encara molt poc valorada. Estem en el camí adequat, però encara no és una realitat avui dia.

6 Fan vida de barri?

Els membres de la comunitat provenen de diferents indrets de la ciutat i últimament celebrem les reunions comunitàries cada mes en un barri diferent. Com ja he comentat, les nostres activitats estan sempre relacionades amb l'entorn. Des de la fe bahá'í entenem que l'espiritualitat és simultània a la vida social i hi va lligada. El nostre objectiu és la transformació personal, i ens esforcem per reflectir els atributs divins que hi ha en nosaltres, però també la transformació social. Treballem per tal que totes les persones tinguin les mateixes possibilitats de desenvolupar-se en l'àmbit personal i contribueixin a l'avenç de la societat. Personalment, opino que la societat d'avui dia, i també les institucions, donen massa importància als béns materials i centren l'esforç social en aquest aspecte. S'ignora la nostra naturalesa espiritual i convidaria a reflexionar en aquest sentit.

ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE FILADÈLFIA - GRÀCIA

Sisquet Escudé
Pastor

Dins de l'enorme diversitat de les esglésies evangèliques presents a Barcelona, l'Església de Filadèlfia destaca per la seva estreta vinculació amb el poble gitano. El seu gran creixement dins d'aquest col·lectiu s'entén pel fet que es tracta d'un moviment sorgit de la base de la comunitat gitana. A més de l'activitat pròpiament religiosa, l'església desenvolupa una important tasca social promovent l'educació i la formació per al treball, així com la lluita contra les addiccions.

1 Parli'ns de la seva comunitat...

L'Església de Filadèlfia és una de les esglésies evangèliques més importants d'Espanya, quant a nombre de fidels. La paraula "evangeli" significa 'bones noves', que és el que prediquem: que dotze homes van encendre el món per la seva fe en Jesucrist. Per mi és molt important anunciar el que et fa viure de veritat i ser feliç, estiguis en la condició que estiguis. Perquè ell és l'únic que va aixecar un exèrcit sense fer cap mort, la mort la va fer ell. Jesús és el personatge central de tota la humanitat i "no hi ha cap altre nom donat als homes", diu la Bíblia.

Per nosaltres Déu és justícia i amor. Déu perdona sempre que hi hagi un cor penedit, però n'hi ha pocs avui dia. Per això fas les coses que honoren Déu, el respectes, ell no t'obliga. "Jo sóc el camí, la veritat i la vida", diu l'evangeli. Estic obligat a obeir la paraula de Déu perquè allà em parla del que ell vol dels homes. La Bíblia és el llibre indestructible.

Intento que la meua ànima sobrevisqui per Déu. Avui dia és una alegria viure per Déu, perquè Déu coneix l'ésser humà. Nosaltres prediquem un Déu que té solució, que respon. Déu estima tant els homes que dóna el seu Fill per perdonar tots els que creguin en ell, fins i tot després de mort. Crist és esperança. Per això crec que és important despertar, sensibilitzar. Perquè la societat no només necessita ajuda material, sinó una educació de l'ànima.

2 De la seva religió, vostè què en destacaria?

Nosaltres no intentem predicar una religió. Prediquem Crist. Quan ens reunim, prediquem el que som: l'església de Crist. Volem anunciar aquest

Déu que porta la pau al cor, que destrueix els mals pensaments, la vida plena de desenganys, i et dóna una vida renovada, de goig, de pau. Ell està sempre amb tu, a les bones i a les dolentes, a les verdes i a les madures. Déu és un Déu de prop, no de lluny, la glòria sigui seva. Voldria que molta gent pogués conèixer el Senyor. És néixer de nou, com si et toqués la loteria. Et tornes més aplacat, almenys intentes ser millor.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

A l'església fem culte cada dia de la setmana excepte dissabte. Normalment ens reunim entorn de cinquanta o seixanta persones, els diumenges més. Divendres al vespre també fem altres activitats, com reunions d'església, oracions, diàlegs i preguntes sobre temes espirituals o projeccions de pel·lícules cristianes.

Personalment, m'agradaria poder desenvolupar altres tasques d'atenció més personalitzada, com donar suport a matrimonis, atenció a persones amb problemes familiars, depressió, drogues, etc. Crec que és molt important poder treballar i fer prevenció abans que comenci veritablement el problema.

4 La seva és una comunitat amb història...

L'Església ja fa vint-i-set anys que és al barri de Gràcia. Anteriorment, la majoria de gitanos eren creients però temorosos de Déu, seguien molts rituals i una religió imposada pel franquisme. Quan van venir a predicar l'evangeli, jo primer m'ho vaig prendre com quelcom passatger, com una novetat, però aleshores vaig descobrir Crist, que Déu m'estima. El meu sogre va ser un dels pioners a convertir-se i, al seu darrere, tota la família. L'església evangèlica és el millor que li ha pogut passar a l'ètnia gitana. On hi havia quimeres, vides trenca-des, Déu ha fet meravelles. Ha transformat llars d'infern en trossos de cel. On l'home donava persones per perdudes, Déu les ha escollides per fer gran la seva glòria. De mica en mica s'ha anat convertint la majoria de la comunitat.

Aleshores anàvem per les places cantant lloances i predicant l'evangeli. Molts cops vam patir reac-

cions molt negatives, ens deien de tot. Ara els temps han canviat i a la gent li és indiferent. L'evangeli està molt devaluat avui dia, i és el món el que marca les seves pautes d'egoisme, insensibilitat i allunyament de Déu. Però això ho hem de viure, com està plasmat a les escriptures.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

Crec que en algunes ocasions Barcelona vol ser enganyada per l'home del carrer. Durant la meua època de predicador a la Rambla vaig poder veure com ha augmentat la tendència a enganyar la gent, a fer negoci a partir de la religió. Em vaig trobar moltes persones que feien lectura de mans, tarot, fetitxes... Et diuen allò que vols sentir. A les televisions es donen molts espais a aquestes pràctiques, mentre es retalla el temps d'altres programes evangèlics. Moltes vegades la gent s'estima més ser enganyada que escoltar una paraula d'alè. És més fàcil.

6 Fan vida de barri?

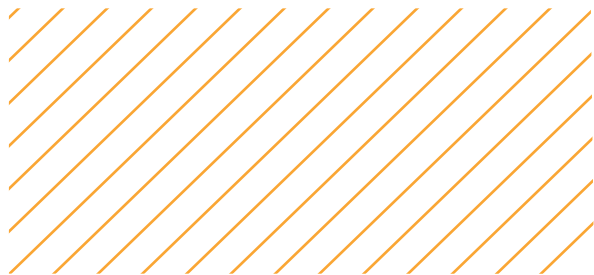
La nostra església està molt integrada a la societat. Crec que el gitano català pot fer molta aportació en aquest àmbit, no només al barri, sinó al poble català, com acollir les persones de fora, fomentar l'hospitalitat... Hem fet alguns actes en aquest sentit, com un esdeveniment evangèlic a la plaça Romaní amb les portes obertes al barri. Sempre convidem els veïns. S'haurien de fer més esdeveniments d'aquest tipus, però costa perquè el ritme del món cada cop ens arrossega més... Tot i així, els líders de quatre esglésies evangèliques del barri ens reunim cada dijous per poder compartir projectes, fer tasques conjuntes, etc.

PARRÒQUIA DE SANT JORDI - PATRIARCAT DE ROMANIA

Aurel Bunda
Rector

La presència de comunitats cristianes ortodoxes organitzades a Barcelona es remunta als anys setanta del segle XX, tot i que fou als anys noranta quan van viure un creixement important amb l'arribada de moltes persones provinents de l'Europa oriental, on aquestes esglésies són majoritàries. La parròquia romanesa de Sant Jordi es va constituir l'any 2001. Serà la primera a construir un temple a la ciutat.

1 Parli'ns de la seva comunitat...

La nostra parròquia pertany a l'Església Ortodoxa Romanesa a Espanya. Actualment ens reunim a la parròquia de Sant Ferran, a la Gran Via, acompanyats gràcies a uns acords amb l'església catòlica, de la qual hem rebut un grandíssim suport. Són uns temps difícils, ja que l'espai és petit i cada diumenge ens reunim unes dues-centes persones. A més, per a algunes festes determinades podem arribar a ser fins a quatre-cents o cinc-cents. Però aquesta situació és temporal, ja que actualment estem començant la construcció d'un nou temple, al carrer de la Capella, número 25.

La tradició religiosa ortodoxa està centrada en la santa litúrgia, que celebrem cada diumenge, i en al-

tres festes determinades. A grans trets, és una tradició molt semblant a la catòlica, amb molts punts en comú, com poden ser el culte als sants i a la Mare de Déu, la simbologia de la creu i la tradició i la importància de les icones. També moltes de les nostres celebracions coincideixen amb les catòliques, tot i que amb algunes tradicions específiques.

2 De la seva religió, vostè què en destacaria?

Des de l'església ortodoxa mantenim moltes tradicions que se celebraven a l'època dels primers cristians però que actualment han estat perdudes en el catolicisme. Com a exemple, la Teofania o baptisme del Senyor, que celebrem el dia 6 de gener, coincidint amb l'Epifania, i que per a nosaltres és molt important. En aquest dia, hi ha la tradició de beneir amb aigua beneïda les cases dels fidels, com també ho fem abans de construir un nou edifici, en entrar a un pis nou, etc. També, per exemple, celebrem els enterraments amb un recordatori de la persona morta, un àpat i una oració per part del sacerdot. Una altra característica de l'església és la gran importància dels símbols i la gran quantitat d'icones que hi són presents. A part de la santa litúrgia, també destacaria tres celebracions que són molt importants per a la nostra església: Sant Joan Crisòstom, Sant Basili el Gran i Sant Gregori, les quals tenen l'origen als segles IV i V dC.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

Des de la parròquia centrem la nostra tasca en tres eixos diferents: el culte, l'àmbit social i l'àmbit cultural. Tot i així, la part religiosa sempre és la més

important i els altres dos eixos giren sempre al voltant del culte.

Una de les activitats de l'església és l'escola dominical, actualment amb uns cinquanta nens i nenes. També, en l'àmbit social, s'han trobat més de 860 llocs de treball, així com també s'ha donat un gran suport i seguiment en el tema dels reagrupaments familiars. En l'àmbit cultural, organitzem sovint activitats com conferències, mostres de danses populars o concerts de música tradicional romanesa.

Dins del projecte de construcció del nou centre, tenim planejat destinar un espai per a les activitats infantils, per a l'escola dominical, una sala per a les activitats culturals, un espai per treballar la integració social... Volem ser un punt de referència, ser coneguts per la nostra espiritualitat i per la transmissió de la cultura romanesa, però també per un projecte que volem dur a terme, que és recuperar la tècnica de la pintura al fresc, molt tradicional a Catalunya però perduda en l'actualitat. Ens agradaria poder crear una escola taller per ensenyar aquesta tècnica a tothom que hi estigui interessat.

4 La seva és una comunitat amb història...

Sí. L'any 2000 vaig arribar a Barcelona i el 2001 comença la fundació de la parròquia en aquesta ciutat amb la finalitat de donar resposta a la gran demanda pel gran nombre de persones immigrants romaneses en aquesta zona. Així es funda la Parròquia de Sant Jordi de Barcelona, la segona de tot l'Estat.

En un primer moment no estava reconeguda legalment i vam iniciar el procés per registrar-la al Ministeri de Justícia, que va finalitzar l'any 2004. L'església va créixer i evolucionar amb molta rapidesa, en part ajudada pel fenomen migratori, per la qual cosa vam començar a treballar per fundar altres parròquies en altres punts de Catalunya i l'Estat espanyol. Actualment el nostre bisbat té onze parròquies i vint punts de trobada a Catalunya, amb presència a gairebé totes les localitats més grans del territori.

Quant a la parròquia de Sant Jordi a Barcelona, amb el temps ens vam plantejar buscar diners per comprar o llogar un local propi. Al final vam decidir comprar perquè ens era molt difícil trobar un local de lloguer prou gran i per a tanta gent. A l'hora

d'aconseguir el finançament, hem comptat amb el suport i la col·laboració del Patriarcat de Romania i també del govern d'aquell país. Així, vam comprar un terreny i vam començar amb les tasques d'enderrocament. Actualment ja tenim el terreny consagrat i hem obtingut els permisos de construcció i obra corresponents, de manera que començarem a edificar d'aquí a poc. Calculo que en un any ja estarà tota l'estructura feta.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

Crec que els romanesos s'han integrat molt bé en aquesta ciutat, i no tenen cap problema amb el tema religiós. A vegades hi ha persones que entren en qualsevol església catòlica, sense combregar, però per poder resar-hi. Tenim molt bona relació amb altres religions. Ens reunim sovint amb bisbes de l'església catòlica, i amb representants evangèlics també tenim trobades cada mes. No celebrem un culte comú perquè hi ha diferències, però hi ha una relació fluida amb les altres religions.

6 Fan vida de barri?

A la parròquia hi ve gent de tot Barcelona i rodalies, no només del barri. Tot i així, creiem que la relació amb el territori és molt important. Arran de la compra del nou terreny, vam parlar amb els veïns i hi tenim una bona relació. Ens han donat suport en temes concrets i els vam convidar al dinar amb motiu de la celebració per la consagració i la col·locació de la primera pedra. En un futur, volem participar també en la festa major del barri.

COMUNITAT ISRAELITA DE BARCELONA

Jorge Burdman
Responsable del Departament de Pau i Diàleg Interreligiós

La sinagoga és la institució central de tota comunitat jueva. És el lloc de culte i de pregària, però, sobretot, és el lloc de trobada de la comunitat i per tant, també acull activitats socials i culturals. D'aquesta manera, la vinculació dels membres a la comunitat no es limita a allò estrictament religiós, sinó que té a veure amb tots els elements que configuren la identitat jueva.

1 Parli'ns de la seva entitat...

La nostra entitat és hebrea i religiosa. La sinagoga és oberta al públic els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any. Les persones membres de l'entitat són molt tradicionals, però no necessàriament practicants. La nostra creença fonamental és la concepció del monoteisme i la nostra font essencial és la Torà, que representa tota una forma de vida. És la teoria de la nostra vida, i és la utopia a realitzar.

Els nostres elements de referència són la mateixa Torà (els cinc llibres de la llei), la *menorà* (canelobre de set braços símbol de judaisme), el *siddur* (llibre de pregàries), la quipà (casquet que fan servir els homes jueus observants) i, evidentment, els diferents elements per a cada festa.

A Catalunya es calcula que hi ha uns quinze mil jueus, dels quals uns cinc mil són membres actius d'alguna comunitat, mentre que la majoria són laics. La nostra comunitat fa moltes activitats més enllà del culte pròpiament dit a la sinagoga. Val a dir que l'edifici on es troba la nostra sinagoga és una donació d'una família catalana jueva.

2 De la seva religió, vostè què en destacaria?

De la meua tradició, destacaria la passió per la continuïtat i l'ètica humanista. Per exemple, la Torà prohibeix l'esclavitud des de sempre. En canvi, la societat moderna no la va prohibir fins al segle XIX.

Pel que fa als elements externs, no podem fer diferències, fins i tot dins de la sinagoga no podem diferenciar entre dues persones si una es jueva i l'altra no. Perquè la comunitat s'ha integrat bé aquí

a Catalunya. Potser en altres llocs del món s'hagin format guetos a causa de la manca de llibertats o de persecucions, però la sinagoga és un centre espiritual obert a totes les persones per igual, i no diferencia entre qui és jueu i qui no ho és.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

Tenim tres tipus d'activitats: les religioses, que són el culte pròpiament dit que es fa cada dia de la setmana, matí i tarda, especialment el dissabtes (sàbat); les culturals, que són els ensenyaments de llengua i cultura hebrea, així com conferències, menjars, danses, passeigs i ritus de pas; i en tercer lloc, fem activitats lúdiques per als joves i la gent de la tercera edat.

Per nosaltres, l'activitat o projecte més important és haver aconseguit tenir una escola de primària i de secundària hebrea però multicultural, que està oberta a tots els habitants del país. Qualsevol alumne que hi vulgui estudiar pot fer-ho sense cap exclusió.

4 La seva és una comunitat amb història...

Aquesta comunitat va néixer el 1918, promoguda per persones espanyoles i catalanes. En l'actualitat està formada majoritàriament per gent del nord d'Àfrica, concretament del Marroc, i gent de Llatinoamèrica, especialment d'Argentina. D'ençà dels anys setanta la comunitat ha crescut molt, tant des del punt de vista religiós com cultural. La comunitat posseeix un estatut democràtic i està dirigida per un comitè elegit lliurement pels membres.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

A partir de la democràcia, Catalunya ha esdevingut un model i un referent en el seu entorn pel que fa al tracte igualitari envers les diferents comunitats religioses. En l'àmbit del diàleg interreligiós i la convivència entre comunitats, la situació és bona a Barcelona. Actualment les diferents comunitats ens coneixem totes i hi ha amistats, tenim iniciatives conjuntes per treballar temes socials, amb una

ajuda inestimable de la Generalitat i de les administracions locals. En aquest marc, la nostra comunitat s'expressa lliurement en la seva pràctica religiosa, ens considerem i som ciutadans amb tots els drets civils i gaudim d'això, dins del marc legal i de convivència.

6 Fan vida de barri?

En els seus inicis els membres eren tots del barri però ara mateix hi ha gent que ve d'altres districtes de Barcelona i, fins i tot, d'altres poblacions de Catalunya.

La comunitat ofereix cursos d'hebreu i cultura hebrea gratuïts per a tothom –de fet hi ha un grup de persones catòliques que vénen a aprendre'n–. També oferim la possibilitat de conèixer la història de la presència dels jueus catalans.

A la gent del barri li demanàriem un grau més alt de coneixement i de reconeixement, de diàleg. Així podrem evitar els prejudicis i aconseguirem la unitat de la societat davant dels reptes de la nostra vida actual.

A les administracions els demanàriem que continuïn la tasca de fer créixer la convivència interreligiosa compromesa amb els valors de la pau, la llibertat i una vida plena de justícia social.

TESTIMONIS CRISTIANS DE JEHOVÀ

Josep Miquel Garcia
Delegat del Departament d'Informació Pública a Barcelona

Els testimonis de Jehovà són molt coneguts per les parelles que passen per les cases o t'aturen al carrer per oferir informació sobre les seves creences, o perquè refusen les transfusions de sang, però no tant per la dura repressió que van patir durant el règim nazi a Alemanya o pel fet que fossin dels primers objectors de consciència de l'Estat espanyol.

1 Parli'ns de la seva comunitat...

Nosaltres creiem en Déu Totpoderós, creador del cel i de la terra i el seu nom és Jehovà. Aquest nom prové del tetragrama hebreu YHWH, que apareix més de set mil vegades a la Bíblia. Creiem que Jehovà va inspirar aquestes santes escriptures. Per això les estudiem amb gran cura i deixem que s'interpretin elles mateixes, sense basar-nos en teories pròpies. També creiem que Jesús és el fill de Déu, el Messies promès, i que gràcies al seu sacrifici la humanitat pot ser alliberada del pecat i de la mort. A més, creiem que Jesús ja està governant activament, des del cel, com a rei del Regne de Déu, i que aquest últim és l'única esperança per a la humanitat.

La Bíblia ens indica que cal reunir-se per a l'estudi de la paraula de Déu, per això disposem de diver-

ses sales del regne distribuïdes per tot Barcelona on ens reunim com a congregacions dos cops per setmana. Les nostres reunions són obertes a tothom i fem diversos tipus d'activitats docents, pregàries i càntics en els quals participa tota la comunitat, petits i grans. Actualment, a la ciutat som unes deu mil persones, entre testimonis i simpatitzants, repartits en seixanta-vuit congregacions.

2 De la seva creença, vostè què en destacaria?

Un dels elements més importants és que no som seguidors d'homes, el nostre cap és Jesús. Seguim el seu manament d'estimar Déu i el proïsme. Una mostra de l'excel·lent ensenyament de Jesús és l'anomenat "sermó de la muntanya", que és molt senzill i pràctic. Si totes les persones portessin a terme els seus consells, s'acabarien molts dels problemes existents en aquest món.

L'altre aspecte que cal destacar és la coherència: no només ens basem en l'estudi de la Bíblia, sinó que també l'apliquem en la nostra vida diària. Això té un efecte regenerador ja que ens dóna forces per deixar enrere actituds i sentiments que són contraris a l'ensenyament de la paraula de Déu. Evidentment els canvis de personalitat no són instantanis; el progrés en aquest sentit comporta una vida contínua d'aprenentatge i pràctica.

També ens caracteritza la neutralitat. Tenim present l'amor al proïsme com a màxima cristiana i per això no participem en conflictes armats. Està demostrat que a l'Estat espanyol els primers objectors de consciència van ser testimonis de Jehovà. M'agradaria puntualitzar, però, que aquesta insubmissió

no significa una manca de respecte a l'estat ni a les lleis. Seguim la paraula de Déu i sempre que hi hagi contradiccions entre aquesta i l'estat "hem d'oobeir Déu abans que els homes", tal com ho van expressar els apòstols de Jesús, segons es llegeix a Fets 5, 29. Però en cas que no hi hagi conflicte, "donem al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu", d'acord amb les conegudes paraules de Jesús.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

L'activitat que més ens defineix és la predicació. La realitzem en obediència al manament de Jesús: "Aneu i feu deixebles de totes les nacions" (Mateu 28, 18). Creiem que el món que coneixem, el cicle de naixement, vida i mort, no és pas el que Déu vol per a l'ésser humà, i confiem en una vida millor aquí a la Terra que ens garanteix el Regne de Déu. Així doncs, per amor a Déu i al proïsme transmetem aquesta bona notícia a tothom que ens vulgui escoltar. La nostra obra dona un veritable sentit a la vida i resulta positiva tant per al que la fa com per al que la rep. També portem a terme les nostres activitats a les presons, hospitals, centres de nouvinguts, etc. Periòdicament celebrem congressos i és important destacar la commemoració anual de la mort de Jesús.

4 La seva és una comunitat amb història...

La presència de la nostra comunitat comença amb el nom d'Estudiants de la Bíblia durant els anys vint del segle passat. En aquell temps es reuneixen en cases particulars i es dediquen a la predicació. Tenim constància de l'emissió de discursos bíblics a Ràdio Barcelona i d'una conferència oberta al públic al Teatre Novedades. És una època de tolerància governamental que acaba l'any 1939 amb la derogació de la Llei de llibertat religiosa. Aleshores comença una etapa de clandestinitat. Continuem amb la nostra obra, però vigilant les constants denúncies de veïns i la persecució de la policia. Des de 1948 a 1957 la coordinació de tota l'activitat a l'estat es fa des de Barcelona, canviant constantment el lloc de l'oficina quan és descoberta. Tot i això, el nombre de testimonis va augmentant. L'any 1970 es legalitza la confessió religiosa denomina-

da Testimonis Cristians de Jehovà i llavors tenim la possibilitat de sortir a plena llum. El 7 de febrer del 1971 s'obre la primera Sala del Regne al carrer d'Astúries. El nombre de creients i de sales del regne va creixent i el 1986 inaugurem la Sala de Congressos al carrer de Dante Alighieri.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

Barcelona és una ciutat molt heterogènia, amb un creixent pluralisme cultural i religiós. Per això ens hem adaptat a la diversitat amb respecte, ens entenem i dialoguem amb tothom. Ens hem preparat per donar a conèixer els valors de la Bíblia indistintament de la procedència, condició social, raça, idioma o religió. Actualment prediquem a Barcelona en tretze idiomes a més del català, el castellà, el llenguatge de signes i la comunicació amb els sordcecs.

Defensem que tothom té dret a viure i pensar de la manera que desitgi sempre que es respectin els drets dels altres. Per això també participem i col·laborem en activitats i grups de diàleg amb persones de totes les confessions.

6 Fan vida de barri?

Com a testimonis estem estesos per tota la ciutat i participem en els barris, tant en l'àmbit personal com en el comunitari. Estem convençuts que podem aportar un benestar espiritual, però no obliguem a res, només hi som per qui vulgui escoltar. No obstant això, demanaria a la gent que parlés més, que s'informés; que deixi de costat els prejudicis, les etiquetes i que ens arribi a conèixer pel que realment som i pel que creiem i no pas pel que li arriba per altres vies. A les institucions també demanaria, des de l'agraïment, que continuïn treballant en les normatives referents al pluralisme religiós, la no-discriminació i la llibertat de culte. També demanaria més aconfessionalitat en l'educació pública.

CENTRE DE IOGA VEDANTA SIVANANDA (DIVINE LIFE SOCIETY)

Bhakti Das
Director

El ioga és possiblement l'aspecte de l'hinduisme que ha tingut més difusió a Occident, tot i que sovint ens ha arribat descontextualitzat del seu marc religiós original. Es tracta d'un conjunt de pràctiques de meditació que tenen dues finalitats: d'una banda, entrar en contacte amb la divinitat ja en aquest món i, de l'altra, que aquesta experiència mística provoqui una millora en la manera de viure i actuar de la persona.

1 Parli'ns de la seva comunitat...

L'hinduisme abasta un gran ventall de creences que han sorgit al llarg de molts segles i que es manifesten a través de diferents cultes i espiritualitats. Tanmateix, la meua comunitat és molt més que una entitat hindú: som cercadors del camí de l'autoconeixement i en aquesta recerca practiquem el ioga de la síntesi de la filosofia Vedanta per arribar a una experiència interior. Cal tenir en compte que el ioga és un estat íntim amb la persona mateixa per desenvolupar els quatre fonaments de l'ésser humà: *Jnana loga*, el ioga de l'autoconeixement; *Karma loga*, el ioga de l'acció sense desig; *Bhakti loga*, el ioga de la devoció i, finalment, *Raja loga*, el ioga de la concentració i la il·luminació (*Samadhi*).

La necessitat de tenir un lloc on practicar tot allò que hem pogut experimentar en els nostres viatges a l'Índia es feia cada vegada més palesa, però no volíem obrir un centre de ioga i meditació comercial, sinó que volíem fer una cosa autèntica i fidel a l'experiència.

El meu mestre, Sri Swami Chidanandaji, em va donar la seva benedicció per obrir la nostra branca de la *Divine Life Society* (Centre de ioga Vedanta Sivananda) l'any 1982 i més tard, l'any 1989, ens va visitar a Barcelona. Per tant, el nostre centre és una filial directa i reconeguda, i és l'únic a Espanya. Nosaltres practiquem la filosofia espiritual del ioga i del Vedanta d'una manera tradicional, seguint les autèntiques disciplines iòguiques.

Tenim com a text central el *Bhagavad Gita*, que és l'essència de l'ensenyament espiritual de l'Índia, així com els *Upanishads* i els escrits dels grans mestres de l'espiritualitat de l'Índia, sense deixar de ban-

da els ensenyaments de mestres i místics d'altres tradicions. Cada dissabte tenim el *Sat-Sang* (meditació, mantrés, xerrades i ofrenes a la divinitat), on participen habitualment entre deu i quinze persones, i ho fem al nostre centre del carrer Cadí, 19, de Barcelona.

2 De la seva creença, vostè què en destacaria?

De la nostra tradició en podem destacar diverses coses, però les que podrien ser les més singulars serien l'autoconeixement i l'alliberament. Tenint en compte que la religió no es una fi sinó un mitjà per arribar més enllà. A través de la religió ens hem de conèixer en profunditat i, consegüentment, això ens ha de donar la llibertat natural del nostre ésser. És a dir, que ha de ser com el camí a escollir per al meu alliberament, i això és el que dóna el Vedanta. Una persona que arriba a assimilar la filosofia Vedanta sempre arriba a una llibertat interior que l'ajuda a actuar amb un autocontrol natural.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

Al llarg d'aquests anys de la vida del nostre centre hem dut a terme una varietat molt gran d'activitats. Actualment, l'activitat principal i la més important és el *Sat-Sang*, que és una ocasió per connectar-nos entre nosaltres com a grup. També celebrem diverses festivitats, algunes de típiques relacionades amb l'Índia i també les festivitats d'altres religions, ja que ens mou un esperit universal d'unitat en la diversitat. També algunes de catalanes i, de tant en tant, organitzem seminaris amb la presència de mestres vinguts, sobretot, de l'Índia.

4 La seva és una entitat amb història...

La nostra entitat ha estat la primera a posar-se en marxa, com a branca de *The Divine Life Society*, amb les característiques que té. Hi ha altres comunitats, però no tenen el mateix esperit ni la mateixa filosofia. De fet, la majoria de centres de ioga, són de caire comercial.

Des de la seva fundació no ens hem mogut d'aquest barri. De fet, personalment, és el meu barri de tota la vida, aquí he nascut i aquí he crescut i, de moment, no tenim previst traslladar-nos a un altre territori.

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

Estem molt contents de la realitat religiosa, molt diversa, de la ciutat de Barcelona, i en especial del seu desenvolupament, ja que creiem que hi tenen cabuda tothom i totes les opcions. Tanmateix, això no ens hauria de fer oblidar algunes dinàmiques negatives, que són minoritàries però que existeixen, com l'intent d'alguns d'imposar les pròpies idees i creences als altres. Davant d'aquesta realitat, nosaltres prediquem un dels nostres lemes: la unitat en la diversitat.

6 Fan vida de barri?

Els membres del nostre centre són gent de fora del barri, fins i tot alguns són de fora de Barcelona. Malauradament això fa que passem completament desapercebuts, sobretot perquè no fem gaire publicitat de les nostres activitats, tot i que sempre podem oferir la possibilitat de conèixer el nostre camí. Potser perquè apliquem una màxima, que és el respecte a les persones abans de tot, no ens movem en el terreny de la promoció de les nostres coses. És això el que demanem a tothom, tant a l'administració, com a les entitats i els individus: el respecte a l'ésser humà per sobre de tot.

ESGLÉSIA DE JESUCRIST DELS SANTS DELS DARRERS DIES - CENTRE D'ESTACA DE BARCELONA

Àngel Herraiz
President

L'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, o mormons, té el seu origen als Estats Units durant la primera meitat del segle XIX i és present a Catalunya des dels anys setanta. La història dels seus inicis (persecució i emigració fins a l'actual estat de Utah) està estretament vinculada a la d'aquell país, que en aquell moment es trobava en plena expansió cap a l'oest i en el procés de definir el dret a la llibertat religiosa.

1 Parli'ns de la seva comunitat...

En primer lloc som cristians: el nostre nom oficial és Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, tot i que sovint som coneguts com a *mormons*. Creiem que Déu és el nostre pare celestial que ens estima i vol que tornem a ell, i que Jesucrist és el fill de Déu, el salvador que ens redimeix de la mort amb la seva resurrecció i ens salva del pecat mitjançant el penediment. També creiem que, amb l'expiació de Jesucrist, podem tornar amb Déu si seguim els seus manaments i que l'Esperit Sant ens ajuda a reconèixer la veritat. Els primers principis i ordenances de l'evangeli són: fe en Jesucrist, penediment, baptisme i recepció de l'Esperit Sant.

Creiem que l'església de Jesucrist ha estat restaurada a la terra i seguim els tretze articles de fe que declarà Josep Smith, el profeta de l'església. Les nostres escriptures són la Bíblia i el *Llibre de Mormó*, que considerem un altre testament de Jesu-

crist i que juntament amb les revelacions modernes *Doctrina i aliances* i *La perla de gran preu* formen els quatre llibres oficials de l'església. També creiem que l'autoritat del sacerdoti de Déu està tan present en l'església d'avui com en l'església original, i que en l'actualitat Déu revela la seva voluntat als profetes tal com ho feia aleshores. Altres creences bàsiques també són que la nostra vida té un propòsit sagrat, que les famílies poden estar unides per sempre i que mitjançant el servei als altres experimentem goig i ens apropem a Déu.

2 De la seva creença, vostè què en destacaria?

La nostra creença bàsica és el pla de salvació, el propòsit de la vida. Segons això, tots i cadascun de nosaltres som fills de Déu que, abans de néixer, vivíem com a esperit amb Déu, el nostre pare celestial, i venim a la terra per aprendre a ser més com ell. No som a la terra per accident, Déu ens hi ha enviat amb un pla: rebre un cos físic, guanyar experiència i desenvolupar atributs divins, com poden ser la justícia, la misericòrdia i l'amor. Tant se val quines siguin les proves, Déu ens proporciona una pau més gran en aquesta vida i un goig etern en la propera. És un pla de salvació i felicitat eternes i, en seguir-lo, podrem tornar algun dia a viure amb Déu i amb els nostres éssers estimats. En el moment de la mort el nostre cos físic morirà, però l'esperit seguirà aprenent i progressant i, en algun moment, l'esperit i el cos es tornaran a unir i no se separaran més, i això és possible per la mort i resurrecció de Jesucrist. Estem esperant la seva segona vinguda, per això no utilitzem mai el símbol de la creu, sinó imatges de Jesucrist en vida.

Un altre fet destacat és que, a més de les capelles, l'església té uns cent trenta temples arreu del món on es duen a terme les ordenances sagrades. Allà és on se segella amb una cerimònia la família eterna. Per això tenim centres d'història familiar on es pot buscar informació sobre la història familiar personal a escala mundial a través de microfilms o còpies en ordinadors de registres civils, parroquials, etc. Aquests centres estan oberts a tothom.

3 Expliqui'ns quines activitats fan...

L'organització de l'església engloba totes les persones en diferents activitats. Els diumenges, cada barri¹ es reuneix al seu centre durant tres hores. Primer celebrem tots plegats la reunió sacramental, amb el sant sopar, i després treballem en grups, primer a l'escola dominical i després en classes segons l'edat i el sexe: guarderia, primària, homes i dones joves, societat de socors i sacerdoci. La família és una prioritat molt gran, per això cada dilluns celebrem la "nit de la llar", és a dir, una reunió a casa per pregar, parlar i compartir en família. Durant la setmana, els adolescents també assisteixen a classes de seminari a primera hora del matí, o bé divendres a la tarda, si van a l'institut.

També fem obra missional. Es considera un privilegi poder demostrar l'amor per Déu i pels altres compartint l'evangeli. És voluntari i no remunerat, i hi ha missioners d'arreu del món; serveixen entre un any i mig i dos anys allà on l'església decideixi. Se sol fer entre els dinou i els vint-i-un anys. Finalment, també és molt important l'aportació de l'església en ajuda humanitària, sobretot les esglésies dels Estats Units, que tenen molts recursos, però també les d'aquí. Es col·labora amb altres entitats com Càritas o Creu Roja.

4 La seva és una comunitat amb història...

L'estiu de 1820, un jove de catorze anys anomenat Josep Smith s'endinsà en un bosc prop de casa seva i resà per saber a quina església unir-se. Com a resposta se li aparegueren Déu pare i Jesucrist i va saber que l'església original ja no existia a la terra. Josep Smith va ser escollit per Déu per restaurar-la, i al llarg dels deu anys següents va rebre la

visita d'altres missatgers celestials, va traduir el *Llibre de Mormó* i va rebre autoritat per organitzar l'església. Aquesta ha crescut i s'ha estès al llarg dels anys per tot el món. A Espanya, els primers missioners van arribar a finals dels anys seixanta i a Barcelona una mica després. La nostra congregació actualment consta d'uns cinc-cents membres, dels quals dos-cents cinquanta d'actius regularment. Ens reuníem a l'avinguda de la Mare de Déu de Montserrat des de fa més de vint-i-cinc anys, però aquest any hem inaugurat un nou centre al carrer de Cantàbria, que és el referent dels vuit barris que formen la nostra estaca².

5 Barcelona, ciutat religiosament diversa. Què n'opina?

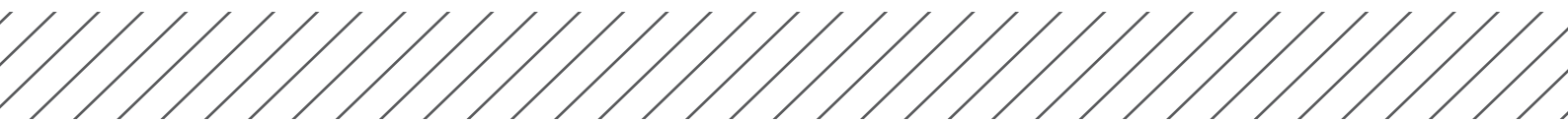
Valorem molt la Llei de llibertat religiosa, cada persona és lliure i ha de decidir la seva pròpia fe. Així es recull en un dels tretze articles de la nostra declaració de fe: *Nosaltres reclamem el dret d'adorar Déu Totpoderós segons els dictats de la nostra consciència, i concedim a tots els homes el mateix privilegi, que adorin com, on i el que desitgin*. Tenim una relació bastant bona amb la resta de confessions i entenem la diversitat com a font d'aprenentatge dels dons i les virtuts dels altres.

6 Fan vida de barri?

Aquest centre és molt nou però ja hem tingut contactes amb l'associació de veïns i la xarxa associativa de la zona i amb motiu de la inauguració vam fer jornades de portes obertes durant tot el mes de juny. El centre és un espai obert, sempre que es respectin les normes. A més, tenim l'organització Mans que Ajuden, amb la qual fem campanyes, donacions de sang, etc.

1. Unitat organitzativa de l'església, formada per un mínim de cent cinquanta persones.

2. Unitat organitzativa de l'església, que agrupa diversos barris (vegeu nota 1).

RECOMANACIONS

**Una finestra oberta
a la diversitat religiosa**
EL CORREU DE L'OAR

Narcís de Batlle
Copastor de l'Església
Evangèlica Sant Pau

RECOMANA...
UN LLIBRE

LA CABAÑA

Autor: William P. Yong
Editorial: Espasa Calpe
Any d'edició: 2009
ISBN: 978-84-670-3035-8

El cristianisme evangèlic o protestant és la primera minoria religiosa de Barcelona, amb vora cent quaranta esglésies de diferents denominacions obertes a la ciutat. Es fonamenta en la relació personal i directa entre Déu i la persona creient a través de la Bíblia. A partir d'aquesta base comuna, la diversitat entre les esglésies evangèliques és extraordinària, tant pel que fa a qüestions doctrinals com, sobretot, d'organització.

Una agradable excursió familiar es transforma en tragèdia quan la Missy, la filla petita d'en Mack, desapareix. Davant de l'evidència de l'assassinat de la nena, el pare reacciona rebel·lant-se contra Déu pel que considera una radical injustícia. Passats tres anys, en Mack rep una carta estranya, signada per Déu, que li demana que es reuneixi amb ell a la cabana on la nena va morir. Malgrat l'absurditat de la situació, en Mack acudeix a la cita i té una trobada força peculiar amb un home i dues dones, personificacions de Déu, Jesucrist i l'Esperit Sant. Després de passar una estona en companyia d'aquests personatges i d'exposar-los la seva indignació i els seus dubtes, la reflexió d'en Mack sobre el que va passar canvia completament; acaba perdonant l'assassí de la seva filla i assumint serenament el disseny diví. Déu li mostra el lloc on es troba el cos de la Missy, fet que permet que la policia en descobreixi l'assassí.

Aborda el misteri de la Trinitat d'una manera nova i original. Una original reflexió teològica. Enorme èxit de vendes al mercat anglosaxó.

Jai Anguita

Responsable de Relacions Institucionals
de la Comunitat Jueva Bet Shalom

RECOMANA...

UNA PEL·LÍCULA I UNA TRADICIÓ

AJAMI

Direcció: Scandar Copti i Yaron Shani

Any: 2009

El terme judaisme es refereix a una religió, però també a una comunitat cultural o d'origen, a una forma de vida que s'escapa de la definició tradicional de religió. Partint de la Torà, la llei escrita, i els comentaris posteriors dels savis i rabins, el judaisme estableix normes molt precises per a tots els aspectes de la vida quotidiana que han permès la preservació de la identitat col·lectiva del poble jueu al llarg dels segles.

Escrita i dirigida per l'israelià Yaron Shani i el palestí Scandar Copti, el títol de la pel·lícula fa referència al barri on es desenvolupa la història. Ajami, a Jaffa, és un gresol de cultures i diferents punts de vista entre jueus, musulmans i cristians. Mirant enrere i a través de diversos personatges, som testimonis de la complexitat d'aquesta situació: Nasri, de tretze anys, viu atemorit perquè és objectiu d'una banda criminal que busca venjar-se d'ell, ja que el seu oncle va disparar contra un dels seus membres; Malek treballa il·legalment en un restaurant i necessita aconseguir els diners necessaris per tal que la seva mare es pugui operar; Binj, un palestí acomodat, somia un futur brillant al costat de la seva xicota jueva, i Dando, un policia jueu obsessionat per trobar el seu germà, un soldat desaparegut. Tots ells conviuen en el mateix barri i les seves històries, inevitablement, s'aniran encreuant.

GUST DE HANUKKÀ...

Hanukkà en hebreu significa 'dedicació', i es refereix als vuit dies feliços de celebració durant els quals els jueus commemoren la victòria dels macabeus davant dels exèrcits de Síria l'any 165 a.e.c.¹ *Hanukkà*, la festa de la reinauguració del Temple, se celebra durant aquests vuit dies a partir del 25 del mes Kislev del calendari jueu (la data varia cada any dins del calendari gregorià). La celebració moderna i familiar de *Hanukkà* se centra al voltant de les lluminàries de la *Hanukkià* (un canelobre de set braços especial per a Hanukkà), menjar especial (*latkes*, *sufganiots*...), cançons especials i jocs.

Quan els macabeus van recuperar el Temple de Jerusalem, saquejat pels exèrcits siris, només van trobar una mica d'oli intacte en el segell del *Cohen Gadol* (el Sant dels Sants, la part més sagrada del Temple). Amb aquest oli van encendre el canelobre de set braços, que va fer llum durant vuit dies, malgrat que l'oli només hauria d'haver durat un dia. Aquest miracle se celebra encenent la *Hanukkià* durant vuit dies i també assaborint menjar cuinat o preparat amb oli.

1. a.e.c. 'abans de l'era comuna'.
L'expressió s'utilitza, sobretot en contextos no cristians, en substitució de la més habitual "abans de Crist".

SUFGANIOT

Ingredients

40 g de llevat fresc
1 cullerada de sucre
1/4 d'un got d'aigua
4 gots de farina
3 cullerades de sucre
2 cullerades d'oli
3 rovells d'ou
2 ous
3/4 d'un got d'aigua o llet
2 cullerades de crema de llet o conyac
1 cullerada de ratlladura de llimona
1 punta de sal

Preparació

Barregeu el llevat amb la cullerada de sucre i el quart de got d'aigua i deixeu que pugui en una tassa, tapat, en un lloc tebi, durant uns quinze minuts, fins que faci bombolles. Poseu la resta d'ingredients en un bol i afegiu-hi el llevat. Pasteu durant sis o set minuts fins aconseguir una massa suau i elàstica que no s'enganxi a les mans. Si és necessari afegiu més farina. Deixeu llevar la massa fins que dupliqui el volum. Llavors feu-ne boletes mitjanes. Poseu-les en un recipient i deixeu-les llevar uns vint minuts més. Poseu oli en una cassola fins a uns quatre centímetres i escalfeu-lo. Posar-hi les boletes i fregiu-les per les dues bandes (dos minuts per cada cantó, aproximadament). El foc no ha de ser gaire alt. Retireu-les i empolsineu-les amb sucre glaç. Es poden farcir amb quelcom dolç utilitzant una xeringa de cuina o una màniga pastissera. També es recomana posar-les sobre una plata amb paper absorbent perquè no siguin tan olioses.

BLINTZES DE FORMATGES

Ingredients (per la massa)

2 ous
1 tassa de llet
1 culleradeta de sal
farina (segons convingui)

Ingredients (per al farcit)

300/400 g de formatge blanc
1 ou
1 poma ratllada
sucre al gust
1/2 culleradeta d'essència de vainilla
1 cullerada de farina de blat de moro

Preparació de la massa

Bateu els ous amb la sal, afegiu-hi la farina fins a aconseguir una massa espessa i treballeu-la bé amb una cullera de fusta. Afegiu-hi la llet sense deixar de remenar fins aconseguir una massa semilíquida. Deixeu reposar mitja hora. Tireu-la amb un cullerot en una paella amb molt poc oli i escalfeu-la a foc mitjà. Inclineu la paella perquè la massa corri i cobreixi tota la superfície. Enrossiu d'una banda i doneu-li la volta. Deixeu-los en un plat fins que els necessiteu.

Preparació

Barregeu tots els ingredients del farciment i farciu les creps. Cargoleu-les, fregiu-les amb margarina calenta o coeu-les al forn fins que estiguin daurades (opció: també es poden fer salades).

Gundicha Das

Director de l'Associació per a la Consciència de Krishna

RECOMANA...

UN LLIBRE I UN VIATGE

BHAGAVAD-GITA Tal como es

Autor: Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Edita: ISKON España

Hinduisme és el nom amb què a Occident anomenem un conjunt de creences i filosofies provinents de l'Índia que tenen bases doctrinals similars i textos sagrats comuns. Alguns trets que comparteixen els diferents corrents d'aquest moviment tan divers són la pràctica del ioga i la recitació de mantres, l'alimentació vegetariana o el pacifisme.

Recomano aquest llibre perquè ha estat el llibre que ha canviat la meua vida. Es tracta d'una conversa entre Krishna i Arjuna. Krishna és la Suprema Personalitat de Déu, i Arjuna és l'ànima condicionada en aquest món material. El llibre parla de cinc temes: *isvara* (el controlador suprem), *jiva* (l'ànima condicionada), *prakriti* (la naturalesa material), *kala* (el temps etern) i *karma* (l'activitat).

És un llibre que explica diverses formes de coneixement, començant per la diferència que existeix entre el cos i l'ànima, els diferents tipus d'ocupació per desenredar-se de les activitats materials i els diferents processos de ioga. Ens explica els diversos aspectes de Déu: el personal, l'impersonal i el localitzat. Com relacionar-nos amb el Suprem a través del servei devocional o *bhakti ioga*. També ens parla de la naturalesa material i de com influeixen les tres modalitats els éssers condicionats. Com transcendir la influència d'aquestes modalitats i, finalment, elevar-se al pla de l'amor pur envers Déu. Aquest és un dels llibres que van servir Gandhi d'inspiració, que el llegia cada dia per rebre il·luminació. Tot i que hi ha diferents interpretacions del llibre, en el que tothom coincideix és que el *Bhagavad gita* s'aprofita tot, es llegeixi per on es llegeixi.

VRINDAVAN

Viatjar a l'Índia és connectar amb l'espiritualitat i la mística. De l'Índia, un dels llocs que no es pot deixar de visitar és Vrindavan. Tot i no ser gaire gran, la ciutat està envoltada de llocs molt especials, com el turó sagrat de Govardhana, el llac Radha Kunda, o el riu Yamuna i els seus bells boscos. Vrindavan és famosa per la gran quantitat de temples que hi ha, uns cinc mil. Quan es visita Vrindavan no es pot deixar de sentir i experimentar una atmosfera que no és d'aquest món material.

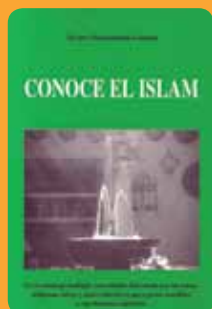

Laura Díaz

Secretària de l'Associació de Dones
Musulmanes de Catalunya

RECOMANA...

UN LLIBRE I UNA VISITA

CONOCE EL ISLAM

Autor: Álvaro Machordom Comins

Editorial: George Masadd

Any d'edició: 1995

ISBN: 84-605-3546-0

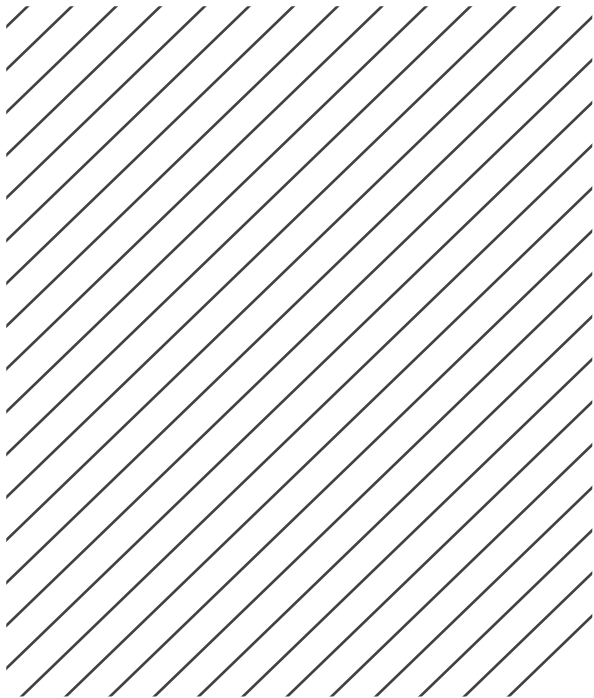
Una mostra que la diversitat religiosa, o l'islam en aquest cas, no és només resultat de la immigració, i del rol actiu que les dones desenvolupen a l'interior de totes les comunitats, és l'Associació de Dones Musulmanes a Catalunya. L'entitat, iniciada per un grup de musulmanes catalanes, ofereix formació religiosa, classes d'àrab, activitats per a infants i un servei d'informació i orientació per a dones immigrants.

L'autor d'aquest llibre, Álvaro Machordom Comins, és un periodista i professor espanyol musulmà nascut a Almassora (Castelló) el 1923. Ha publicat diverses obres sobre l'islam, entre elles *Conoce el islam*, que, malauradament, no he trobat traduïda al català, encara.

Recomano aquest llibre tant a persones no musulmanes interessades per conèixer què és l'islam, com a persones musulmanes, perquè considero que dóna un visió molt completa i rigorosa, fins i tot, de vegades, científica, de què és l'islam com a missatge diví, com a forma d'adoració al Déu Creador, com a forma de vida, etc, sempre basant-se en l'Alcorà i la sunna (dites i fets del Profeta Mahoma). A més es tracta d'una obra didàctica, amena i de fàcil lectura, que intenta fer una passada ràpida per tots els punts clau que ens poden permetre entendre l'islam.

La capacitat de síntesi de l'autor és admirable, ja que en una breu obra tracta els temes del monoteisme absolut (un únic Déu), la relació Déu/univers, els pilars de l'islam i la fe, la vida del Profeta Mahoma, la sunna, les lleis islàmiques (xaria), la visió de Jesucrist en l'Alcorà, la família, el matrimoni, el divorci, l'herència, la guerra i la pau, la dona en l'islam, l'educació, etc.

És en aquest llibre on he après una de les definicions més encertades i profundes del que és l'islam: "La doctrina del monoteísmo absoluto, que no deifica al hombre ni humaniza a Dios..."

EL CASTELL DE GORMAZ

Als apassionats per la història medieval o per l'arquitectura, o simplement als apassionats per viatjar, els recomano visitar el castell de Gormaz, a la província de Sòria.

Es tracta d'una fortalesa d'origen musulmà erigida entre els segles IX i X, durant la Còrdova califal. Alguns l'han qualificat com la fortificació més important construïda per musulmans espanyols; de fet, va arribar a ser la fortalesa europea més gran de la seva època (té un perímetre emmurallat de mil dos-cents metres!).

Passejant entre les seves muralles i les seves ruïnes (alcàsser, aljub, etc.) qualsevol pot tractar d'imaginar la vida quotidiana dels soldats a l'interior del recinte. D'altra banda, el paisatge que es pot contemplar per sobre de les muralles, així com a través de la gran Porta Califal, és impressionant: tot un ventall de camps conreats de secà que fan de catifa al pas del riu Duero.

Com a curiositat mencionaré que el castell de Gormaz, després de ser conquerit definitivament pels cristians (va passar de mans musulmanes a cristianes i a l'inrevés, intermitentment), va ser cedit al conegut Rodrigo Díaz de Vivar, el *Cid Campeador*, que es va convertir en senyor de Gormaz.

Albert Riba

President d'Ateus de Catalunya

RECOMANA...

UN LLIBRE

LA CONSCIÈNCIA QUE CREMA

Autor: Eudald Carbonell

Editorial: ARA Llibres

L'ateisme és la filosofia d'aquelles persones que neguen l'existència de Déu i consideren que no hi ha cap raó per acceptar que més enllà de la realitat material existeixen ens d'una naturalesa diferent i superior a la humana, en els quals es trobi l'origen i el sentit de l'existència. Cerca establir un estil de vida basat en la figura de l'ésser humà com a motor del progrés i del benestar, i defensa la llibertat de consciència.

En aquest interessant llibre, el conegut autor ens trasllada una visió de la humanitat molt en la línia dels seus anteriors llibres.

Un bon paleontòleg és capaç d'esbrinar l'evolució de l'espècie humana i les revolucions que en el transcurs del temps hem protagonitzat. Seguint el fil dels canvis que els humans hem tingut i els previsible nous reptes a què ens enfrontem, Carbonell ens repta a situar-nos de cara al futur amb la voluntat de protagonitzar una nova revolució, que permeti, des de la realitat científicotècnica i la socialització de la informació i el coneixement, definir els objectius d'espècie amb criteris solidaris i progressistes.

El nostre autor utilitza un llenguatge rigorós i ple de conceptes que cal assimilar lentament per tal de comprendre tot el que hi ha darrere de cada paraula i de cada concepte.

Un llibre per a ateus, però també per a creients, disposats, uns i altres, a practicar el difícil ofici de pensar sense condicionants previs i a trobar en el pensament dels altres valors i matisos positius.

Marié Morales

Periodista i mestra de meditació Kadampa del Centre Budista Kadampa Mahakaruna

RECOMANA...

UN LLIBRE I UNA VISITA

TRANSFORMA TU VIDA *Un viaje gozoso*

Autor: Gueshe Kelsang Gyatso

Editorial: Tharpa

El budisme té el seu origen a l'Índia, fa uns dos mil sis-cents anys, amb la figura del Buda Shakyamuni. El seu objectiu no era crear una nova religió, sinó presentar un camí d'alliberament diferent del que fins llavors es coneixia amb l'hinduisme. Es tracta d'un camí basat en l'experiència, no dogmàtic, que explica quina forma de vida cal que seguim per alliberar-nos del sofriment.

Quin és el veritable sentit de la vida humana? On podem trobar la felicitat? Quins són els veritables mètodes, realment i definitivament vàlids, per solucionar els nostres problemes diaris? Com arribar a la meta última?

En aquest llibre, Gueshe Kelsang Gyatso t'ofereix les respostes a aquestes i altres preguntes essencials per a la comprensió de la ment humana i per desenvolupar una vida completa i plena de significat. Seguint els consells pràctics que s'ofereixen en aquest llibre, podràs transformar la teva ment i la teva vida, desenvolupar el teu potencial humà i trobar pau i felicitat duradores.

Sobre l'autor

Gueshe Kelsang Gyatso va néixer al Tibet i resideix al Regne Unit des de 1977. Reconegut erudit i mestre de meditació, ha fundat nombrosos centres budistes a tot el món i és ja un referent indispensable en la filosofia dels segles xx i xxi, i particularment en el budisme kadampa. Ha escrit nombroses obres de temàtica budista, per a la meditació, la comprensió de la ment humana i la transformació interior, en les quals unifica magistralment l'antiga saviesa budista amb el món contemporani.

EL MANJUSHRI KADAMPA MEDITATION CENTER

El Manjushri Kadampa Meditation Center (MKMC), a Anglaterra, és el centre mare del budisme kadampa modern i la seu internacional de la Nova Tradició Kadampa. És el centre Kadampa més gran del món i té una comunitat de residents de més de cent estudiants, tant monjos i monges budistes com practicants laics, que participen en les activitats de difusió del budisme de diferents maneres, com es el cas de l'Editorial Tharpa i el projecte per a l'estudi de l'art budista kadampa.

Situat al Lake District (nord-est d'Anglaterra), a Conishead Priory, a prop de la badia de Morecambe, en un entorn natural de pau i inspiració, és el lloc perfecte per aprendre sobre budisme i meditació. Està obert al públic tots els dies de l'any i podem visitar-hi el temple, fer un passeig pel bosc fins a la badia o gaudir d'un excel·lent te amb pastes al Conservatory Cafe.

Francesc Torradeflot

Secretari executiu de l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós

RECOMANA... UN LLIBRE

RELIGIONS I OBJECTIUS DEL MIL·LENNI¹

Diversos autors

Edició: UNESCOCAT - Centre UNESCO de Catalunya

Any d'edició: 2009

Barcelona és pionera en la promoció del diàleg interreligiós, amb nombroses iniciatives a petita escala iniciades tant per les comunitats religioses com per la societat civil, i amb grans esdeveniments, com el Parlament de les Religions del Món, que es va celebrar l'any 2004. A través d'aquest diàleg, persones amb creences i pràctiques religioses diferents poden trobar espais de cooperació per a la construcció d'un món més just.

La publicació *Religions i objectius del mil·lenni* és el resultat del treball discret i constant de més de dos anys dels membres del Grup Inicial de l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós. Aquest grup de diàleg reuneix creients significatius i referents de les principals tradicions religioses presents a Catalunya. No són només autoritats, que també n'hi ha, ja que el requisit principal per formar part del grup és, des dels seus inicis l'any 1997, l'interès de creients significatius i referents per dialogar, per conèixer i entendre millor l'alteritat, tot aprofundint en les pròpies identitats.

El llibre consta de dues parts. La primera part mostra l'acció i la reflexió de base desenvolupades en l'àmbit local, partint de l'experiència del Grup Inicial. Es presenta una mostra significativa de la contribució de cada tradició religiosa i espiritual a la consecució dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM), proposats per les Nacions Unides per tal de reduir la pobresa del món a la meitat abans del 2015. Els creients de les diferents tradicions religioses analitzen cada ODM des de la perspectiva de la seva creença, i busquen textos sagrats estimulants i que poden donar motius per actuar a favor dels objectius, no només als creients de la pròpia religió sinó també als d'altres tradicions religioses i espirituals, així com als humanistes i els laics seguidors d'altres cosmovisions.

Cal destacar que aquesta és una de les aportacions més valuoses i valorades del llibre: oferir una

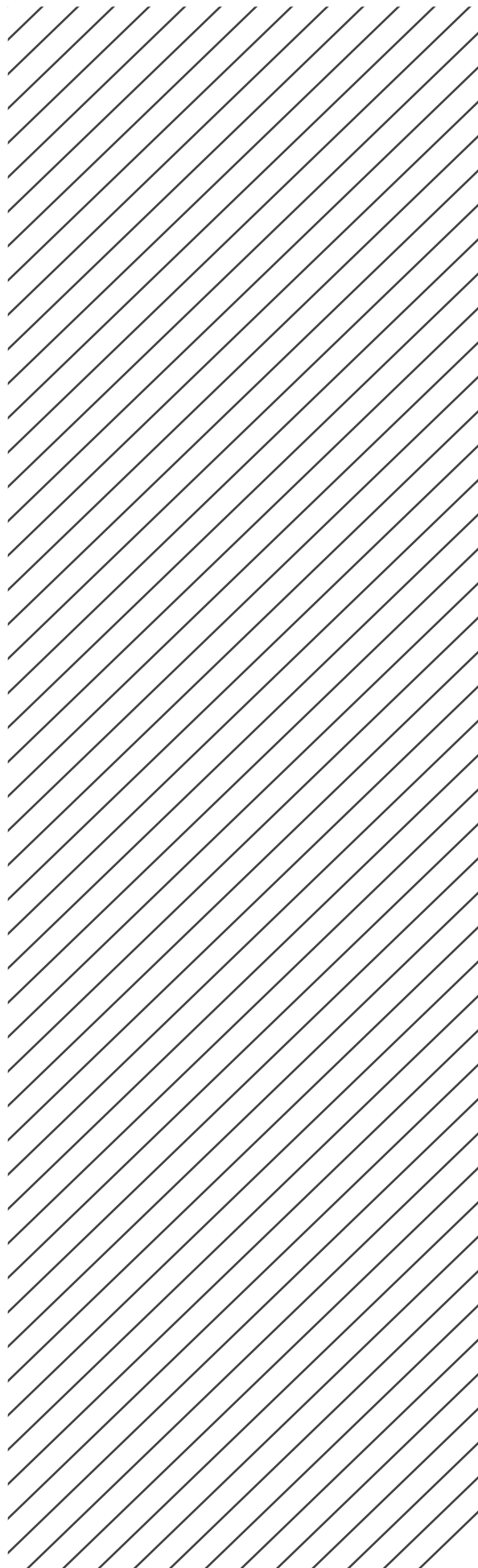
1. Disponible a internet:
www.unescocat.org/fitxer/1324/Religions%20i%20ODM.pdf

selecció interreligiosa i temàtica de cites, que fins ara s'havien d'anar a collir per separat. Ara, quan es vulgui saber què diuen els textos de les diferents religions sobre la pobresa o el medi ambient, es podrà recórrer a aquesta obra.

La segona part dóna una perspectiva més global i més succinta. Inclou algunes reflexions breus i testimonials de personalitats de les principals organitzacions interreligioses i d'algunes comunitats religioses que s'han significat especialment pel seu compromís en l'àmbit interreligiós.

La iniciativa no només té valor pel fet de mostrar com les comunitats religioses poden lluitar cadascuna contra la pobresa en totes les seves dimensions, sinó perquè revela que ho poden fer conjuntament des del diàleg. Cada cop és més important el corrent del moviment del diàleg interreligiós internacional, regional i local que subratlla la col·laboració de les tradicions religioses i les seves comunitats en un compromís social coordinat a favor de la justícia i per fer front a la pobresa.

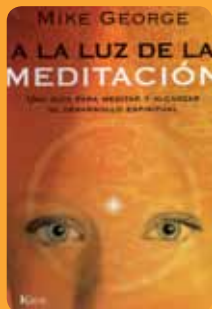
Segurament som davant d'una nova albada plena de promeses i esperances. Prou falta ens fa en els temps de crisi que corren.

Marta Matarín

Coordinadora a Barcelona de
l'Associació Espiritual Mundial
Brahma Kumaris

RECOMANA... UN LLIBRE

A LA LUZ DE LA MEDITACIÓN *Una guía para meditar y alcanzar el desarrollo espiritual*

Autor: Mike George
Editorial: Kier
Any d'edició: 2006
ISBN: 9789501703894

Brahma Kumaris és un moviment espiritual nascut a l'Índia durant la primera meitat del segle xx. Té com a element central la pràctica de la meditació i el *Raja loga*, i posa un gran èmfasi en l'educació en valors i la tasca social. Des dels orígens, el moviment ha estat dirigit majoritàriament per dones.

Coneixia aquest llibre en l'edició original (*In the Light of Meditation*) i fa només cinc o sis anys que està disponible en castellà –haurem d'esperar una mica per tenir-lo en català–. Amb un llenguatge entenedor, l'autor ens apropa a la meditació Raja loga tant per a principiants com per aquelles persones que vulguin aprofundir més en aquesta pràctica.

El recomano sovint als que volen dedicar-se un temps a si mateixos i a l'experiència de l'absolut, que volen incorporar temps de qualitat a les seves vides, que volen frenar el ritme accelerat dels pensaments que ens aporta la vida avui dia. Però sobretot el recomano per la secció de preguntes i respostes que hi ha al final de cada capítol. Preguntes que ens fan sovint tant en recessos espirituals com en els cursos de meditació. I és que cada vegada més observo la necessitat de mirar endins per conèixer-nos més i millor i, alhora, de mirar enfora

tot observant el món des d'una altra mirada, potser més espiritual i no tan terrenal.

Preguntes com: per què cal meditar cada dia?, per què m'és difícil canviar aquelles tendències o maneres de pensar que em perjudiquen?, què vol dir la llei del karma?, com puc saber si una experiència de meditació és real o és només fruit de la meua imaginació?, etc.

Mike George, en aquest llibre, s'apropa al lector quan ens explica a cada capítol una experiència personal, tot fent-nos veure que fins i tot meditadors amb bastants anys d'experiència han passat per dificultats per les quals tots i totes passem en algun moment de la nostra vida.

(Aquest llibre es ven sol o acompanyat d'un CD de meditacions guiades per a principiants).

Sobre l'autor

Mike George practica meditació des de fa gairebé trenta anys a la Brahma Kumaris World Spiritual University. Viu al Regne Unit i viatja pel món fent cursos i conferències. Ha sabut unir la saviesa i l'espiritualitat oriental amb el món occidental. És autor de diversos llibres.

BUTLLETÍ NÚM. 27
Febrer de 2011

Sergi Rodríguez

Director del Secretariat de Pastoral Gitana de l'Arquebisbat de Barcelona

RECOMANA...

UN LLIBRE, UN CD I UN FILM

APUNTES DE PASTORAL GITANA

Autor: Sergi Rodríguez

Editorial: CCS

Any d'edició: 2007

ISBN: 9788498421101

El Secretariat de Pastoral Gitana és un organisme de l'Arquebisbat de Barcelona que impulsa i anima comunitats catòliques formades per famílies gitanes a partir del protagonisme dels mateixos gitans en la vida eclesial i de la complementaritat entre la vivència espiritual i el compromís social. A més, promou el diàleg ecumènic amb gitans d'altres confessions.

necessitat d'interpretar el text sagrat (la Bíblia) des de les pautes de la cultura gitana, que seran alhora el marc des del qual organitzar la celebració dels sacraments. Les misses gitanes o l'escola bíblica del Secretariat en són dos clars exemples, on la dinàmica experiencial, emotiva i comunitària són presents en tot moment. El llibre planteja també la necessitat de comprometre's amb el poble gitano en la denúncia de les situacions de discriminació i la millora de les condicions de vida, si es vol fer un anunci creïble de la fe. I planteja tot un repte: assumir-ho des de la gratuïtat de l'evangeli, atès que tots els gitans i no gitans que donen vida al Secretariat ho fan de manera voluntària, fent-se presents a les parròquies, als barris, als hospitals o a les presons.

Viure la fe cristiana des de les pautes de la cultura gitana i de manera compromesa amb el poble gitano. Aquest és l'eix del llibre *Apuntes de pastoral gitana* (CCS, 2007), que recull, alhora, la tasca del Secretariat de Pastoral Gitana de l'Arquebisbat de Barcelona.

A través de les seves pàgines es fa un repàs dels elements que configuren la religiositat gitana, fortament marcada pel seu substrat oriental, independentment que en aquesta forma de viure la fe s'expressi en termes jueus, cristians o musulmans. També es fa una clara aposta per la inculturació del missatge cristià, la qual cosa s'expressa en la

Sobre l'autor

Sergi Rodríguez (Barcelona, 1970), periodista i filòsof, és el director del Secretariat de Pastoral Gitana de l'Arquebisbat de Barcelona. És autor d'*El poble gitano, manual per a periodistes* i prepara *Gitanidad. Otra manera de ver el mundo*. És també professor de la Universitat Abat Oliba i consultor de la Comissió Europea. Està present entre el poble gitano des de 1994.

ROAD OF THE GYPSIES i LATCHO DROM

Per a tots aquells i aquelles que vulguin acabar de copsar aquest caràcter oriental dels gitanos els faig una doble recomanació: *Road of the Gypsies* (Network Media, 1996), un doble CD de diversos autors que fa un recull internacional de les diferents manifestacions de la música gitana, i *Latcho Drom* (Michèle Ray-Gavras, 1993), un film en el qual el director gitanoalgerià Tony Gatlif refà el procés migratori del seu poble, des de l'Índia fins a la Mediterrània, a través de diverses històries en les quals la música esdevé el fil conductor.

Artur Matheu

President de l'Associació Taoista de Catalunya

RECOMANA...

UN VIATGE

LA VENÈCIA D'ORIENT

El taoisme és un conjunt molt divers de sistemes de creences que es troben estretament lligats a molts aspectes de la cultura xinesa: la medicina, les arts marcial, la construcció de cases i la manera d'organitzar-ne l'interior en són alguns exemples. Moltes d'aquestes pràctiques (acupuntura, tai-txi, feng shui, etc.) han entrat a formar part de la nostra vida quotidiana, tot i que sovint no coneguem el seu origen ni el context en què s'han desenvolupat.

No és gens fàcil recomanar a altres persones quelcom que ens hagi agradat especialment, ja que mai saps si l'altre ho viurà i gaudirà de la mateixa manera que ho has fet tu, cada persona és un món i tot depèn sempre de la percepció de cadascú. Això succeeix especialment amb els viatges, són moltes les circumstàncies que poden influir en el resultat final d'un viatge, com la climatologia que trobem en aquell moment, els menjars, les possibles experiències que puguem tenir amb la gent que trobem, les expectatives que ens hàgim creat, etc. Tot contribueix a la sensació final que ens quedarà del nostre viatge. No obstant, malgrat tot això, sempre hi ha llocs en el món que, per les raons que sigui, ens captiven especialment, i un d'aquests llocs és l'antiga ciutat de Suzhou. Hi ha una antiga dita xinesa que diu: *Al Cel trobem el Paradís, a la Terra trobem Suzhou.*

Suzhou és una de les ciutats més antigues de les que trobem a la conca del riu lang-Tsé, amb uns sis milions d'habitants i una història que es remunta a uns dos mil cinc-cents anys aproximadament.

Bastant a prop de Xangai, una mitja hora en tren, està situada a la part baixa d'aquest riu lang-Tsé, una terra molt fèrtil, ideal per al cultiu de blat i arròs, que ha contribuït a donar fama a aquesta ciutat per la bellesa dels seus jardins. En ella podem trobar alguns dels jardins més antics de la Xina, declarats Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, i

que ens faran, en un cert sentit, connectar amb els nostres avantpassats. L'exquisida combinació de roques, vegetació, aigua i edificacions, sempre presents en els seus jardins, ens donaran una idea de la gran sensibilitat d'aquests antics arquitectes i ens faran gaudir amb la seva pau i harmonia.

Però els seus jardins no són l'única peculiaritat de Suzhou, hi ha una altra característica que la fa singular i que va fer que l'aventurer Marco Polo l'anomenés "la Venècia d'Orient": els seus canals. Tot un entramat de canals dibuixa el centre històric de la ciutat, que ens permet, com a la ciutat italiana, recórrer en barca els seus carrers i descobrir racons molt especials, que li donen gran part de la seva personalitat.

Si us resulta interessant, podeu visitar també el temple taoista Shang Zhen Guan de la muntanya Qiong Long Shan, a Suzhou, on podreu trobar, en funció de l'època del any, el mestre taoista Tian Cheng Yang, fundador del primer temple taoista a Espanya, el temple Qing Jing Gong de Barcelona. El mestre Tian alterna la seva residència entre tots dos països, i com a coneixedor del castellà, de ben segur que, si és possible, us atindrà de bon grat.

Abans d'acabar m'agradaria fer-vos una recomanació a l'hora d'emprendre qualsevol viatge: aneu lleugers d'equipatge. No ompliu la vostra maleta de prejudicis, buideu-la d'idees preconcebudes i no carregueu falses expectatives. Obriu la ment, apropieu-vos a la gent, intenteu conèixer les persones mes enllà de la superfície i això farà que qualsevol viatge, fins i tot el de la vida, es converteixi en una aventura meravellosa.

Emilio Egea

Coordinador del Centre Bahá'í de Barcelona

RECOMANA...

UN LLIBRE I UNA VISITA

EL DESEO DEL MUNDO

Materiales para la contemplación de Dios y Su Manifestación para este día recopilados de las Palabras de Bahá'u'lláh

Autora: Rúhiyyih Rabbani

Editorial: Editorial Bahá'í de España

Any d'edició: 1976

Els rituals de la fe bahá'í són molt simples. Les seves celebracions religioses consten de la lectura de pregàries i meditacions extretes dels textos sagrats bahá'ís o d'altres tradicions religioses, i solen tenir lloc en petits centres comunitaris locals o en domicilis particulars. També tenen temples, només set en tot el món, pensats com a espais de contemplació i meditació per a persones de totes les religions.

Aquesta selecció d'escrits bahá'ís, entre els quals s'inclouen tant *taules* com pregàries de Bahá'u'lláh, aborda els principis bàsics de la fe bahá'í així com la seva visió clarificadora sobre temes tan vitals com la Deïtat, la naturalesa de les Manifestacions o Enviats de Déu, el propòsit de la religió en el món i diversos aspectes de la vida espiritual de l'home.

Segons l'autora:

Els escrits aquí reunits estan destinats principalment a la contemplació i la meditació. Per a cadascú de nosaltres, aquestes paraules són un missatge íntim i personal que transmet una benedicció silenciosa i privada, i que confereix una gràcia i un consol especials a cada ànima en particular.

Llegiu-lo com un llibre, amb tota confiança; o examineu els diversos temes i reflexioneu-hi; o bé preneu cada cita per separat, com un joier que contempla, reverent, mentre fa girar una gemma inigualable, que el deixa astorat i, alhora, el captiva. Però, sobretot, una vegada i una altra, beveu de les aigües vives de la Paraula de Déu. El mateix Bahá'u'lláh cita les paraules: "Una hora de reflexió és preferible a setanta anys de pietosa adoració".

Per tant, alceu la copa i beveu l'elixir. O enfonseu les mans a l'arca de tresors i agafeu les perles que conté. O bé, contempleu el firmament de les paraules de Bahá'u'lláh i passeu meravellats d'una estrella a una altra!

La "glòria resplendent" de la Seva expressió va ser revelada per a tots nosaltres.

ELS TEMPLES BAHÁ'Í DE DELHI (Índia) I FRANKFURT (Alemanya)

Els temples bahá'í, també anomenats Casa d'Adoració, estan oberts a tothom. Tot i que varien molt entre si quant a l'estil arquitectònic, tots tenen nou costats i una cúpula central, que simbolitzen la diversitat de la raça humana i la seva unitat essencial. Els programes devocionals són senzills: pregàries, meditacions i lectura de seleccions de les escriptures sagrades de la fe bahá'í i de les altres religions del món. La música sol ser coral, sense instruments.

El temple bahá'í de l'Índia

El temple bahá'í de l'Índia, també conegut com a Temple del Lotus, és un dels set primers temples bahá'í a escala continental. Quan s'hagi finalitzat la construcció del temple de Xile, hi haurà un temple bahá'í en cadascun dels continents del món. El temple de l'Índia correspon a Àsia.

La construcció, obra de l'arquitecte persa Fariborz Sahba, es va acabar el 1986. Inspirat en la flor del lotus, té vint-i-set "pètals" de marbre, que formen nou costats amb nou entrades. Té capacitat per a dues mil cinc-cents persones i fa quaranta metres d'altura. La superfície de marbre blanc resplendeix, i això fa que es vegi des de lluny. Envoltat d'edifici jardins, passejos, ponts i escales, al voltant de nou estanys que representen les fulles del lotus que suren.

Seguint els ensenyaments bahá'í, el temple és obert per a qualsevol persona, al marge de la seva religió o raça. Des de la seva inauguració ha rebut més de cinquanta milions de visitants, fet que el converteix en un dels edificis més visitats del món, més, fins i tot, que la Torre Eiffel o el Taj Mahal. L'edifici ha rebut nombrosos premis pel seu disseny i la seva bellesa.

De la mateixa manera que tots els temples i projectes bahá'í, s'ha finançat íntegrament amb apor-

tacions voluntàries de tots els bahá'í del món. L'entrada és gratuïta. Del manteniment se'n fan càrrec joves voluntaris bahá'í de tot el món. El Temple del Lotus es troba al sud de Delhi, a Kaljaji.

Més informació a www.bahaihouseofworship.in

El temple bahá'í a Europa

El temple està situat a Hofheim-Langhenheim, a uns vint-i-cinc kilòmetres de Frankfurt, i es va inaugurar el 1964. Amb les seves cinc-cents setanta finestres amb forma de rombe, és una construcció singular enmig d'un gran jardí. El 1987 va ser inclòs en el catàleg de monuments culturals del l'estat Alemany de Hessen. Com tots els temples bahá'í, té nou entrades i una cúpula.

Per saber els horaris de visita i com arribar-hi: www.bahai.de/haus-der-andacht/wegbeschreibung.html

AGRAÏMENTS

Associació d'Ateus de Catalunya
Albert Riba

Associació per a la Consciència de Krishna
Gundicha Das

Associació Social Cultural Independent
Forjadores de la Vida
Yassin Lagmich

Associació de Dones Musulmanes a Catalunya
Laura Díaz

Associació Espiritual Mundial Brahma Kumaris
Marta Matarín

Associació Taoista de Catalunya
Artur Matheu

Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós
Francesc Torradeflot

Centre Bahá'í de Barcelona
Emilio Egea

Centre Budista Kadampa Mahakaruna
Marié Morales

Centre de Ioga Vedanta Sivananda
(Divine Life Society)
Bhakti Das

Comunitat Israelita de Barcelona
Jorge Burdman

Comunitat Jueva Bet Shalom
Jai Anguita

Dojo Zen Barcelona Kannon
Lluís Salas

Església Evangèlica de Filadèlfia - Gràcia
Sisquet Escudé

Església Evangèlica Sant Pau
Narcís de Batlle

Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies
Àngel Herraiz

Gurdwara Guru Darshan Sahib
Gurmeet Singh Garanthi

Parròquia de Sant Jordi - Patriarcat de Romania
Aurel Bunda

Parròquia de Sant Josep Obrer
Jaume Aregall

Secretariat de Pastoral Gitana
de l'Arquebisbat de Barcelona
Sergi Rodríguez

Testimonis Cristians de Jehovà
Josep Miquel Garcia

**bcn.cat/
dretscivils**

facebook.com/Bcn.cat
twitter.com/Barcelona_cat

Més informació:

Oficina d'Afers Religiosos

Regidoria de Dona i Drets Civils
Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports
Ajuntament de Barcelona

Gran Via de les Corts Catalanes, 958, baixos
08018 Barcelona

Tel. 933 084 878

Fax. 933 082 645

oar@bcn.cat

Servei gestionat per

Unescocat - Centre UNESCO de Catalunya